



ஸ்ரீ ர ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ஹயத்ரீ வாய நமஃ.

விடியாயி-நா சித்யனொவகாராய

ஸ்ரீ சிஹா லாசக சிந-வ்யூதி

வத்ய-ஹய-பாதி மூ-பாஜம-க

நீதிவ்ய-திவாசிக்யூகா-கூகம்

ஹ சி ஸ்ரீ.

நீதி ஸா ஸ்ரீ.

நீதி சா ஸ்ரீ ரம்.

சுராவியதா த்ய-ஹய-கூகம்.

சுர சிஹா லாசக-ஹ

வாரிசொயித்ய.

விரவியெந்நிசு-சுர சாசாயாம்

சிஹ-கம் ஹயிஜயதெதராய.

வெஹயெ-ஹ.

1911.



ஸ்ரீ ர ஹு



ஸ்ரீமயத்ரீவாய நமஃ.

விடியாயி-நா உதஞ்சொவகாராய

ஸ்ரீமொ லாரத உத-ஷ்ருதி

உத-ஷ்ருதி-நாடி மூலானம-த

நீதிவ் தீவாடிக்ஷோகா-தூகம்

ஹ டி.

நீ தி ஸ ர ஹு டி.



ஹ்ருதிவதாதய-ஸஹிதம்.

சு|| சுதனாஹாயெ-ண

வரிஸொயிதம்.



விர்ஸிவெதி-ஹ்ருதி-ஸாஹாயம்

ஹ்ருதி-தம் ஸஹிதமெததாடி.



வெஹ்வஹ்.

1911.

நீ தி ச ர ஸ் தி ர ம்.

[விஷய]

[அண 2]

அடியில்கண்ட புஸ்தகம் அ. அனந்தாசார்யர் 37,  
வேங்கிடராம அய்யர் தெருவு, கிருஷ்ணபபநாயகன் அக்  
ரஹாரம் மதராஸ். என்று எழுதி வி. பி. மூலமாய் வரவ  
ழைத்ததுக்கொள்ளலாம்,

நீதிசாஸ்தரம் திகு காகிதம்	...	0	3	0
ஷெ ரப்பு	...	0	2	0
பகவத்கீதை பாகட்டு மூலம்	...	0	5	0
ஷெ அர்த்தம்	...	0	12	0
ஷெ ப்ரதிபததாத்தர்ய மததர்யம்	...	1	4	0
விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் மூலம் பாகட்டு	...	0	5	0
ஷெ மட்டம்	...	0	2	0
ஷெ ப்ரதிபததாதபாய மததர்யம்	...	0	12	0
சுந்தரகாண்டமூலம் திக்கு பாகட்டு	...	0	12	0
ஷெ தாத்பர்யம்	...	1	8	0
வலிதாஸஹஸ்ரநாமம்	...	0	5	0
ஷெ ரப்பு	...	0	2	0
சப்த மஞ்சரி திகு	...	0	4	0
ஷெ ரப்பு	...	0	2	0
அமரம 3-காண்டம்	...	0	4	0
ஷெ வரை	...	0	12	0
சிவஸஹஸ்ரநாமம் திகு	...	0	4	0
ஷெ ரப்பு.	...	0	2	0
பாஷாமஞ்சரி	...	0	2	0
ரகுவம்சம் 6-சர்வகம்	...	0	5	0
ஷெ 6 முதல் 12 வரையிலும்	...	0	6	0
மாசம்—1 முதல் 6 வரையிலும்	...	0	6	0
உறிதாபதேசம்	...	0	3	0
கல்பமஞ்சரி	...	0	6	0
ச்ரார்த்தப்ரயோகம்	...	0	2	0
கல்லியாணபஞ்சாதி	...	0	1	6
கிரந்த அரிசுவடியும் தமிழ் அர்த்தமும்	...	0	1	0
ஷெ 2-வது பாகம் கிரந்த பெரிங் பதநகளுக்கு				
சரியான தமிழ் அர்த்தமும் ஸம்ஸ்கிருத கதை				
களுக்கு தமிழ் தாத்பரியம்	...	0	4	0
ஸம்ஸ்கிருத எல்லா புஸ்தகங்களும் விற்கப்படும்.				



ஸ்ரீ ராஜ்யம்.



நீதி ராஜ்யம்.



ஸகலாஸு தரமாவதென வெடிசாவொவஜீவிதல் :

ராஜ்ய வாக்ஷஸராயக்தி விஜிஜி ராஜ்யவிதல் ||

(தாத்பர்யம்) வேதங்களாகிற கிளைகளுள்ளதும், சாஸ்த்ரங்களாகிற புஷ்பங்களோடு கூடும், வித்வான்களாகிற வண்டுகளால் பரகாசிக்கப் பெற்றதுமான ஸபையென்கிற கல்பவ்ருஷத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன் என்றவாறு.

(அதாவது, வேதசாஸ்த்ராதிகளும்பந்நரானப்ராஹ்மணஸபையை நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்றபடி). க.

புண்ணியவாக்ஷஸராயக்தி வெடிசாவொவஜீவிதல் :

நீதி ராஜ்யம் புவக்ஷராயக்தி ராஜ்யவிதல் ||

(தாத்) ஸர்வலோகேச்வரனும், தேவாதிதேவனுமான ஸ்ரீமந் நாராயணனை நமஸ்கரித்து அகலசாஸ்த்ரார்த்தயுக்தமான நீதிசாஸ்த்ரத்தினுடைய மஹிமையைச் சொல்லுகின்றேன், க.

## நீதி ஸாஸ்திரம்.

யஜுர் உவாஹ.

ஸ்ரோஸத்யுஜாதா விதாஜாநம் யஜெடாஜா  
தாடியாலவா ! ஸாஸ்திரம் வந்தீக்ஷாவந்திரம்  
ஷ்ரெதேஜிவாஹ்வாஃ !

(தாத்) ஸதயமாகிறதாய், கிருநமாகிற தகப்பன், தாம  
மாகிற உடன் பிறநதோன், தபையாகிற ஸ்நேஹிதன், சா  
நதிபாகிற பார்யை, க்ஷமையாகிற குமாரன், ஆகிய இவ்  
வாறுவரும் எனக்கிஷ்டமான பந்துக்களென்று சொன்னா.

யீஜு உவாஹ.

ஸ்ரோ || ஸ்ரான்வாவி வரித்யஜுஜாநஜெவாவி  
நாக்ஷத்ரம் ! சுநித்யோ ஸவதிஸ்தாநொஜாந  
ஸ்தாநஜெதாநாக்ஷ ||

(தாத்) தனக்கு மாநஹாநிகரமான ஆபத்து வந்த  
பிபாது ப்ராணையாவது விட்டு மானத்தைக் காத்துக்  
கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் ப்ராணம் க்ஷணபங்குரம்,  
மாநமோ ஆசந்தரதாரகமானது. ச.

சுஜு-௮ ந உவாஹ.

ஸ்ரோ || சுஜெத்யுநொத்யவாவிஸ்தாநாவொநவத்யு  
நொத்யவாஃ ! ஸத்யாநஜெத்யவாநாய-ஸ்வொ  
ஹக்ஷஸ்தாநொத்யவாஃ ||

(தாத்) ஸாமான்யப்ரஹ்மணருக்கு பரநந்தம் ஸந்தோஷ  
கரமானது, பசுக்களுக்கு பசும்புல் ஸந்தோஷகரமானது.

பதிவ்ரதைகளுக்கு தேசாந்தரம் போயிருந்த தம் முடைய பாத்தாக்கள் வரவு ஸந்தோஷகரமானது. யுத்தம் எனக்கு ஸந்தோஷகரமானதென்று ஆர்ஜுநன் சொன்னான். நி.

நகூஉவாவு.

ஸ்ரீராம || தாதுவதராராஸு வரிஉவ்யாணிவொ  
ஷுவசு | .சு துவதவ உ-உ-தாநியிவஸுதிஸ  
வஸுதி ||

(தாத்) பரஸ்தீயைத்தாய்போலவும், பரத்ரவ்யத்தை ஒட்டாங்கசசி போலவும், மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போலவும், எவன்பார்க்கிறானோ அவன் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநிபாவானேன்று நகுலன் சொன்னான்.

சு\*

ஸஹபெவஉவாவு.

ஸ்ரீராம || சுமித்யாமி ஸரீராணி விலவொடுநவ  
ஸாஸுதீ | நித்யஸநிஹிதொஜ்யத்யுஃகத  
வ்யுபபெஸுமஹி ||

(தாத்) சரீரங்கள் ஆநித்யங்கள், ஸம்பத்து சரஸ்வதம் என்று, ம்ருத்யுவானவன் எப்போதும் ஸம்பத்திலிருக்கிறான், ஆகையால் தர்மஸங்க்ரஹமே செய்யவேண்டுமென்று ஸஹதேவன் சொன்னான்.

எ

சுளவஜ்யுவாவு.

ஸ்ரீராம || ஸாநாஸவாஸுஸுஜ்யுஜ்யுஜ்யுதாராவி



தாண்டிதல் யொநிடிவதிநாநீணாந்தயி  
 செ ஸுபுஹிசெயவ ||

(தாத்) ஸந்தரமுள்ள புருஷனைக்கண்டால் அவன் உ  
 டன்பிரந்தோனாயினும், பிதாவாயினும், புத்ரனாயினும் ஸ்த  
 ரீகளுக்கு காமம் உண்டாகிறதே அதின் உண்மையான  
 காணத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும் ஸ்வாமி. அ.

ஸ்ரீமஹிஷிபுருஷே நம: ||  
 உதே | வபுஷாணாபிவெந ஸவபாநா  
 யபிவதிவதா ||

(தாத்) எனக்கு ஐந்துபேர் புருஷர்களிருந்தும் ஆறு  
 வது புருஷன் மீதிலும் காமம் உண்டாகிறது ஆதலால்  
 புருஷர்கள் அகப்படா விட்டால் எல்லா ஸ்திரீகளும் பதி  
 விரதைகள் தான்-எ-று. கூ

ஸ்ரீகிருஷ்ண உவாஹ.

ஸ்ரீமஹிஷிபுருஷே நம: ||  
 உதே | வபுஷாணாபிவெந ஸவபாநா  
 யபிவதிவதா ||

(தாத்) அத்திப்பூவைப்பார்த்தாலும் பார்க்கலாம்வெள்  
 ளைக்காக்கையெகண்டாலும் காணலாம் ஜலத்தில் மீன்  
 களைக்கண்டாலும் காணலாம், ஸ்திரீகளுடைய ஹ்ருதயத்  
 தை மாத்திரம் அறியக்கூடாது - என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபக  
 வான் சொன்னார்-எ-று. கூ.





## மூலமும் - உரையும்.

௯

(தாத்)தாதாதரித்ரனாகுதலும் க்ருபணன்தநாட்யனாகுத  
லும், பாபிதீர்காயுஷ்கனாகுதலும் புண்யாத்மா ஆல்பாயுஷ்  
கனாகுதலும், குலஹீனன்ராஜாவாகுதலும். குலச்சேஷ்டன்  
ஸேகவனாகுதலும், ஆக்ய இவ்வாறு குணங்களையும் கலியு  
கத்தில் அடைகிறார்கள் ஜனங்கள்-எ-று. கக்.

ஸ்ரோ || ஹாய-பாவியொமஹு-ஜநாவவாடி பிணஸு

ஸெஷம் கூ-ஜநஸுஸெவா ! ஞாரிஷு-காமெ

பு-யடிஸ-நஹுவிநாமிநா வஹுஹதிசாயு ||

(தாத்) பார்யா வியோகமும், ஸ்ஜ்ஜநரைத்தாறுகையும்,  
கடனில் மீதிவைப்பதும், குலஹீனரிடத்து ஸேவகையும்,  
தாரித்ர்யகாலத்தில் பந்துதர்சனமும், இவ்வைந்தும் சரீர  
த்தை நெருப்பில்லாமலே தணிக்கும். கக்

ஸ்ரோ || வ-ஹுசு-வநிதாவிதம் வரஹஸு-மதம்

மத்யு ! சுயவாவ-நரா-மஹஜ்ஜீண-ம் ஸுஷா

உ-வ-ஸம் ||

(தாத்) ஒருவனுடைய புஸ்தகமும், ஸ்திரீயும் தநமும்  
பிறர்கையிலசப்பட்டால் போனதேயாம். ஒருவேளை திரும்  
பிவந்தாலும் புத்தகம் ஜீர்ணமாயும், வநிதைப் பரஷ்டையா  
யுப், தனம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாயும் வரும-எ-று. கக்

ஸ்ரோ || குய-வி-தம்-ம-ஹஸிடி, ஃ-ஹுளஷ்யயஸி

மஃ ! ஞாநோநாவரிநாஸு நவமொவ்யாசி

நீஷிணி ||

(தாத்) ஆயுஸ்ஸு, ஆஸ்தி, குடும்பத்தில் கலகம், மந்த்  
சம் ஒளஷதம், புணர்ச்சி, தாநம், மாநம், அவமாநம் இன்  
வொன்பதும், புத்திமாந்களாலே பிறருக்குத் தெரியாமல்  
கார்க்கப்படத்தக்கவைகள்-எ-று. கக.

ஸூ || ஸீணாநுபெயா-ருவெண வஸுவதி  
ஸுதாஸ்யாஃ | ஸீணக்யக்யயாநி காதத்ரு  
வாரிவெடிநா ||

(தாத்) ஸகல ஜனங்களுக்கும், பசுக்கள், மனைவிகள்,  
பிள்ளைகள், வீடுகள் இவை ஜந்மார்தர ருணஸம்பந்தத்தி  
னால் உண்டாகின்றன. ருணம் தீர்ந்தவுடனே நாசத்தை  
படைகின்றன. ஆகையால் இவ்விஷயங்களில் வ்யஸந  
மேன்-எ-று. உ௦.

ஸூ || டி-ருஷகஸூகி யாஸ-ருநெஜா நிக்ருவெஷா  
நீவ-கொவநஃ | உகவாநகே-உயா-வொஜா  
தீவ-யா-உதூஃ ||

(தாத்) பிரறை தூஷிப்பவன் நித்யகர்மாநுஷ்டாநக்  
தைவிட்டவன், அதிலோபமுள்ளவன், தீரக்ககோபமுள்  
ளவன், இந்நால்வரும் கர்மசண்டாளர். இவர்களைக்காட்  
டினும் ஜாதிசண்டாளன் உத்தமன்-எ-று. உக.

ஸூ || ராஜவசு வகுவஷ-காணி டிஸவஷ-காணி  
காலவசு | ப்ரா-வெஷ-த-வெஷ-ய-ஸெவ-வெஷ-  
வ-தூ-தி-ருவ-கால-ரெசு ||

(தாத்) புத்ரனை ஐந்துவயது மட்டும் ராஜன்போஸவும்,

பதினைந்துவயதும்மட்டும் தாஸன்போலவும், பதினாரும் வயதுமுதல ஸ்நேஹிதன்போலவும் நினைத்து நடக்கவேண்டும். ஏ-று.

உஉ.

ஸூரா || வனகெகாமளவ்யவ்விஹாஃ வம்வவ்யா

வ்யாஃவ்யஸ-ஞதிஹிஃ | சுயஜெ-பாநஷ-ஸந்தா

நொ யஜி-ஸந்தாநவய-பநஃ |

(தாத்) லிம்ஹங்கள் மும்மூன்றாய்ப்பிறக்கும், புலிகள் அவைவநதாய் பிறக்கும் ஆனாலும் அவற்றின் அதர்மம் அவைகளின் ஸந்தாநத்தை நாசம் பண்ணுகிறது. பசுக்கள் ஒவ்வொன்றாய்ப்பிறக்கும் ஆனாலும் அவற்றின்தர்மம் அவைகளின் ஸந்தாநத்தை வருத்தி பண்ணுகின்றது-ஏ-று, (தர்மமே வருத்தியை யடையுமென்றபடி)

உங.

ஸூரா || வாகாஃ-ஃவ்ய-தய-ஞிஸு வ்யவ்யீவ்ய

வொடிக்ஷ | ராகுளடியுஹஹிஸு சுய-ஃ

கூணஹிநெஹிநெ ||

(தாத்) உதயகாலத்தில் ஸூர்யனைக்காணுவதும், பிணப்புதைபடிக்கையும், தன்னிறபெரியாளோடு புணர்தலும், குட்டையாய்த்தேங்கும் அழுக்குநீரைக் குடித்தலும், சிவனில் தயிர் சாதம் உண்ணுதலும் ஆகிய இவைகள் நாளுக்குநாள் ஆயுளைக்குறைக்கும்-ஏ-று.

உச.

ஸூரா || வ்யவாகெ-பாஹாஸ்ய-ஞிஸு வாகவ்யீநிபி-

வொடிக்ஷ | ராகுளகூரானஹிஸுசுய-வ்ய

வ்யி-நெஹிநெ ||

(தாத்) ஸாயங்காலத்தில் ஸூர்யனை தர்சித்தலும், ஹோமபுகைப்படுத்தலும், தன்னிறசிறியாளோடு புணர்தலும், இரவிற்பாலும்சோறுண்ணலும் ஆகிய இவைகள்நாளுக்குநாள் ஆயுளைவளாக்கும்; உரு.

ஸூா || உதூஃஸூாஜி-கவிதூம் யுஃவித-ரா  
ஜி-தபு | கப-ஸூாதபுவிதூவ ஸூவிதூய

லாயபு ||

(தாத்) தான்தேடியபொருள் உத்தமம், தகப்பன்வைத் தப்பொருள் மத்யமம், உடன்பிறந்தவன்மொருள் அதமம், ஸ்த்ரீதநம் அதமாதமம்-எ-று. உக.

ஸூா || உதூஃக-விதூபா யுஃகூவிவாணி  
ஜாகி | சுபஃஸூவகூவூதி ஸூதிஸூாயெ-ரா  
வஜீவநபு ||

(தாத்) தன்குலவித்யையால் ஜீவித்தல் உத்தமம். வ்யவஸாயம் வயாபாரத்தால் ஜீவித்தல் மத்யமம் ஊழயஞ்செய்து ஜீவித்தல் அதமம் திருடிப்பிழத்தல் இரந்தவனோடொப்பாம-எ-று. உஎ.

உதூஃகூணகொவஸூாநூயுரெ வடிகூயயம் |

சுபஃஸூாஹொராசூவாவிஷூரணானகூ ||

(தாத்) கோபமானது உத்தமனிடத்து கூணப்போதும், மத்யமனிடத்து இரண்டுநாழிகையும், அதமனிடத்தில் ஒரு இரவும்பகலும், பாடியிடத்தில் மரணபர்யந்தமுமிருக்கும்-எ-று. உஅ.

ஸூ || சூ துவதீஸுவஹெவ மஹாவஹ  
 விவி-ஸெஷதஃ । வரவதீவி-நாஸாமஸூ  
 வஹிஃ ப்ரஹயக்ரஃ ||

(தாத்) தன் புத்திஸுகத்தைத்தரும். குருபுத்தி விசேஷ  
 ஸுகத்தைக்கொடுக்கும். பிறா புத்தி விநாசத்தைக்கொடு  
 க்கும், ஸ்தரீ புத்தி கொல்லும்-எ-று. ௨௬.

ஸூ || சுதியளதிஷுதிபாரிஹுபொமயஹாதி  
 யொநரஃ । சூவொஸநம் ஸ-ராவாநஜஹம்  
 மொஹம்ஸஹக்ஷணஃ ||

(தாத்) வாசலிலிருக்கும் அத்தியைவிட்டு விட்டு சாப்  
 பாட்டுக்கு ஜலமபு தலில் வாங்குகிறவனுக்கு அந்த ஆபே  
 சநம் ஸுராபாநதுல்யமாகும், அன்னம் கோமாமஸ பக்ஷ  
 ணமட்கும்-எ-று. ௩௦.

ஸூ || டிஸ்-நாஹி துவெகயுஃ ஸுஸ-நா து  
 யநக்ஷயம் । ஸஹொமா திலிஷ-ஹணுஷீணாம்  
 ப்ரக்யக்ஷாநக்ஷலாஃ ||

(தாத்) விலைமாதருடைய காட்சியினால் சித்தவைகல்ப  
 முண்டாகும். மெய்தீண்டலால் தநக்ஷய மாகும், புணர்ச  
 சியால் பாபம்ஸம்பவிக்கும், ஆகையால் வேசயாஸ்தரீ கள  
 ப்ரத்யக்ஷ ராக்ஷஸாகளாவார்கள்-எ-று. ௩௧.

ஸூ || டிஹிஹிநயநஹம் தி ஹந்திவெஸுய  
 நாஹிக்ஷ । சூய-ஹ்ஷிவியவாஹம் தி ஸவ-ஹம்  
 திவராம்நா ||



(தாத்) தாவியைப் புணர்தல் மானத்தையழிக்கும். வேசியைப் புணருதல் தநாதிகளையழிக்கும் விதவைகளைப் புணர்தல் ஆயுளைக்குறைக்கும், பிராமணையையுபுணர்தல் எல்லாவற்றையழிகும்-எ-று. ௩௨.

ஸூ || உபஜகந்தகாஸ்து ந ஹேநீநுஷ்டஜீநு  
ஷ்வாஹதஸி உக்ஷவஸ்யாநுந்ரநஸ-௮௮  
நு ஶிக்ஷயேஷுணவ்யவெ ||

(தாத்) துர்ஜனையும் பொன்னையும் பேரியையும் துஷ்டஸ்திரீயையும் முறட்டுக்குதிரையையும் கருப்பங்கழிகளையும் என்னையும் சூதார்களையும் நடகுணவ்ருத்தியின்பொருட்டு அடிக்கவேண்டுமெ-எ-று. ௩௩.

ஸூ || நமஸ்தேஷாஜயமூவ நமஸ்தேஷ்வாஹ  
ணத்யஸி | உதாஸ்த-௮௮ நமஸ்தேஷுப-௮௮  
ஹேஷுவஸ்யவஸகஸி ||

(தாத்) ஒருகாரியத்திற்குப் போகும்போது இரண்டு போஷதரிபரும், மூன்றுபேர் ப்ராஹ்மணரும், நான்கு பேர் சூதரரும் ஐந்துபேர் வைசயரும் போகலாகாது.

ஸூ || உஷஸ்தஸஸமாஸ்ய-௮௮ ஸகந்தா  
ஸ்யஹஸ்தி | உநாஜயகந்தா-௮௮ வெஜாவீபு  
வாக்ஷாஜநா-௮௮ ||

(தாத்) ஒருகாரியத்திற்கு போவதற்கு உஷ: காலம் நல் லதென்று காக்யமுனிவரும், சகநம் பரிக்க வேண்டுமென்று ப்ருஹஸ்பதியும், இப்பொழுதுபோனால் காக்யம்

ஸபலமாகு மென்கிற மனோதைர்யமே போதுமென்று  
மாண்டவ்யரும். ப்ராஹ்மணன் போகலாமென்றால்போக  
வேண்டுமென்று ஜநார்தநரும் சொன்னார்கள். ௩௫.

ஸூா || ஸவ-ஓரீஜீவகஸூஓஓஓ லாதொஜீவகொ  
ரவிஃ | தெத்ரொக்யஜீவகொயஜீவஓஓஓ  
தூஓஓஓஓஜீவகஃ ||

(தாத்) சந்த்ரன்ராத்ரியை ப்ரகாசிப்பிக்கிறான். ஸ-ஓர்  
யன் மத்தயாஹ்நகாலத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறான். தர்மம்.  
மூன்றுலோகங்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்கும். ஸத்புதரன் குல  
த்தை ப்ரகாசிப்பிக்கின்றான்-எ-று. ௩௬.

ஸூா || ஸஸவ்ய-ஓயெ-ஓாஹிதெஷ-ஓஸ்யாஸ ஸஸவி  
தாயஸூ-ஓவொஷகஃ | ஸஸவாய-தூவிஸூாஸ  
ஸூாஹாய-ஓய-தூநிவூ-ஓதஃ ||

(தாத்) மேன்மையைக்கோரினவனே பந்து. காப்பாற்  
றினவனே தகப்பன். விசவாஸ முள்ளவனே ஸ்நேஹிதன்.  
ஸ-ஓ முண்டாக்கவல்லவளே மனைவி-எ-று. ௩௭.

ஸூா || சுய-ஓநாஜ-ஓநெஷ-ஓவ ரோஜி-ஓதாநா  
ஓரகூஓண | நாஸெஷ-ஓவஓவ்யெஷ-ஓவஓகி  
ஓய-ஓஷ-ஓவஓலாஜநஓ ||

(தாத்) த்ரவயங்களை ஸம்பாதிப்பதிலும் துக்கம். ஸம்  
பாதித்தவற்றைக் காப்பாற்றுவதிலும் துக்கம். அஹ்நி  
நழிவிலும், சிலவிலும் துக்கம். ஓகையால் துக்கத்திற்கு  
மூலமான தநம் என்ன ப்ரயோஜநம்-எ-று. ௩௮.

பெருமா || ஹரி:ணாவிஹரெணாவி ஸ்ரஹ்ணாவி  
ஹ-ரெணாவி | யஜாடலிலிதாநெவாவரி  
சிரஹ்-க-நுஸக்திதெ ||

(தாத்) விஷ்ணுவினாலாயினும், சிவனாலாகினும், ப்ரஹ்மாவாலாகினும் மற்ற தேவதைகளாலாயினும், தலையிலே மூதின எழுத்தைத் துடைக்கமுடியாது. ஆகையால் மனுஷ்யர்களால் ஆகத்தக்கது ஒன்று மில்லை என்றபடி. ஈசு.

பெய்தா|| வறுதெநவய-தெவ-திகைநெணாய-  
ஷெவய-தநு|| சாகெநவய-தெவறுயிநி-தா-  
ஸ-நா-வெநவய-தெ ||

(தாத்) நெய்யால் புத்தியும், பாலால் ஆயுளும், கற்கால்  
வீரனாகவும் நோயும் மாம்ஸத்தினால் மாம்ஸமும் விருத்திய  
டைகின்றன-எ-று.

உதாஹஸாஹஸம்மெயம்-ஃவ-ஹி கிஷ்டம் வ  
 ராகு 2:1 ஷபெதெயத்ருதிஷ்டம் தி தத்ருஷெ  
 வெவாவிதிஷ்டம் ॥

(தாத்) ஸந்தோஷம், ஸாஹிஸம், தைர்யம், புத்தி, சக்தி, பராக்ரமம் இந்த ஆறும் எவனிடத்திலிருக்கின்றதோ அவனுக்கு தைவஸஹாயமுமாகும்-எ-று. சுக,

சுவனம்-பெட்டா அரி ஜொநவு வுனம்-பெட்டா  
 தி-வலுபா | வலுஜா உணிகா தவா நிய-ஜா  
 வகா ரவநா ||

(தாத்) த்ருப்தியில் லாத ப்ராஹ்மணனும், த்ருப்தியுள்ள கூதரீயனும், வெட்கமுள்ள வெசியும், வெட்கமற்ற சூல ஸ்திரீயும் கெடுவார்கள். எ-று. சஉ.

வெஷி-ஓயிஷி-ஹாஹம் ஹாய-ஹி-ஓயிஷி-ஹ  
ஹி | கூஷி-ஓயிஷி-ஹாஹம் ஹாய-ஓயிஷி-  
ஹி ||

(தாத்) ப்ராஹ்மணருக்கு வெதமூலமும் க்ருஹத்திற்கு பார்யமூலமும், தாத்யத்திற்கு க்ருஷிமூலமும், ஜகத்திற்கு தநம் மூலம். எ-று. சங்.

ஸிவாஸு மாயவெபஸு விராஜ-ஹி-ஹி-ஷி-  
ஹி-ஹி-ஷி-ஹி-ஷி-ஹி-ஷி-ஹி-ஷி-  
ஸிவாஸு மாயவெபஸு ||

(தாத்) கல்வின்மேல்வைத்த சந்தநத்தைப் பூசிக்கொள் றதலும், பூணீண்டிய அன்னத்தைப்பூசித்தலும், நீரில் தன்னிழலைப் பார்த்தலும், ஆகிய இவை இந்திரனுக்கா லும், ஐஸ்வர்யத்தைப் போகும். எ-று, சச.

சுஜாஸு விராஜஸு விராஜ-ஹி-ஹி-  
ஹி-ஹி-ஷி-ஹி-ஷி-ஹி-ஷி-ஹி-  
யம் ஹி-ஹி- ||

(தாத்) ஆட்டின் காற்றானும், கழுதையின் காற்றானும் துடப்புத்தின் தூனும், பெண்களின் காற்றானும், மேலே படிந்தால் இந்திரனுக்காலும் ஐசுவரியம் துலேந்துபோம். 6

கூவுதிதொநாவூரி டுலி-கூம் ஜவதொ  
நாவூரிவாதகூ | ஜெநதகூஹொ நாவூரி  
நாவூரிஜாமரதொஹயூ ||

(தாத்) பயிளிபவனுக்குக் கரிப்பில்லை, ஜபம் செய்பவ  
னுக்குப் பாபமில்லை, மௌனமாயிருப்போனுக்குக்கலக  
மில்லை, தூங்காமலிருப்பவனுக்கு பயமில்லை. எ-று. சக.

வனகொவிமணவாநு வு-தொநிம-  
வெண்கிணதொவி | வனகூ-ஹொ  
செந நகூ-தொ கி-ஹொஜதூ ||

(தாத்) ஸகலகுணஸம்பநநான குமாரன் ஒருவனே  
போதும். தாமமாகான குமாரர்கள் நூறுபெயர்களிருந்  
தாலும் பலன் ஒன்றுமில்லை என்றபடி. இதற்குநிதர்ஸநம்  
ஒரு சந்தரணில்லாமல் நடத்தாங்களைத்தனையிருந்தாலும்  
என்ன பரயோஜநம் ஒன்றுமில்லை என்றபடி. எ-று. சஎ.

வ-ஹொவஸஹு-வாகூம் ஹொவஸஹு  
ஸூ-கி-யா | கூ-ஹொஹொ-கொவ-யொ  
ஜநாதிலவ-விதூ ||

(தாத்) பரஸ்தாபத் துக்குத்தக்க வார்த்தையும், அவன  
வனிடஸ்பாவத்துக்குத் தக்க காரியமும், தன் சக்திக்குத்  
தக்ககோபமும், எவனறிவானோ அவனே பண்டிதனாவான்.

விவாஹஸீ-ஹொய-ஹொ-ஹொ-ஹொ-  
கூ-ஹொ வ-ஹொஹொஹொ-ஹொ-  
நீ-ஹொ-ஹொ-ஹொ-ஹொ-ஹொ-  
ஹொ-ஹொ-ஹொ-ஹொ-ஹொ- ||

(தாத்) சண்டையிடும் குணமுள்ளவரும், வீட்டுசொத்  
தைத் திருவிவவரும், பிறகுக்கு அனுசுலமானவரும், எப்  
பொழுதும் பரிஹாஸம் செய்பவரும், கணவனுக்கு முன்  
னுண்பவரும், எப்பொழுதும் அண்டை அசல்வீட்டுக்கு  
ப்போகிறவரும் ஆகிய இப்படிப்பட்டவள் பத்துபெற்று  
அவற்றுக்குத் தாயாயிருந்தாலும், அவளை விடவேண்டும்

காயெ-ஷ-உஜாவலி காரணெஷ-உஜெ-ந-உ

பெஷா உக்தீக்யபாயஸித்ரீ । ஸௌஹவ

ரோதா ஸயநெதகுவெஸ்டா ஷடப்தயுக்தா

ஈ - ஜ - ம - ப - உ - வ - து ||

(தாத்) வீட்டுவேலையில் பணிப்பெண்போலவும், கார்யாலோசனையில் மந்திரிபோலவும், ரூபத்தில் மஹாலக்ஷ்மி போலவும், பொருளையில் பூமிதேவிபோலவும், ஸ்நேஹத்தில் தாய்போலவும், படுக்கையில் வெசிபோலவும், இவ்வாறுவகையாய் கணவன் விஷயத்தில் ப்ரவர்த்திப்பவள் குலஸ்திரீயாவாள். எ-று. ௧௦.

५०.

நவிஷம் விஷதித்யாஹ-ஸ்யஹஸம் விஷ

பெய்து தெ : விஷயங்களைக் கண்டு உறுதி செய்து

**ஸ்ரீ ஸ்ரீ வஸுதேவளாகுசுரீ ||**

(தாத்) விஷம் விஷமல்ல பராஹ்மணருடைய சொத்தே விஷம் விஷத்தாலதைத்தின்பவனாகிய ஒருவனே சாவான். பராஹ்மணனுடைய ஸொத்தைத். அபஹ்ரிததவனுடைய புத்தர்பெளத்தராதிதிகளும் நாசமடைவார்கள். ௫.

⑮

ஸதநிஷேயநாஸ்யஸு ஸதமுரோணவஹி  
வதி: ஸதாஸக்சுத்ரியோராஜா ஸதஸூ  
கௌவஸித: ||

(தாத்) நூறுவராகனுள்ளவன் தநிகனெனப் பெறு  
வன். நூறு க்ராமங்களுக்கு அதிபதியானவன் பூபதியென  
ப்பெறுவன் நூறுகுதிரைகளுக்குள்ளவன் ராஜனெனப்  
பெறுவன். நூறுசுலோகங்கள் படித்தவன் பண்டிதனெ  
னப்பெருவன். எ-று. ௫௨.

ஸக்டஃவஹஸ்தௌஷ்டௌ ஐஸஹஸ்தௌஷ்டௌ  
வாஜிதீ | மஜஹஸ்தௌஸஹஸ்யணஃஷ்டௌ  
ஐருரணவஜ்யபெக ||

(தாத்) வண்டிக்கு ஐந்துமுழமும், குதிரைக்குப் பத்து  
முழமும், யானைக்கு ஆயிரமுழமும், தார்ஜநனுக்கு மிகவும்  
தூரமாயும் ஒதுங்கிப்போகவேண்டும். எ-று. ௫௩.

சுநஸ்யாஸெவிஷ்டஸாஸ்யஸு சுஜீனெஃ லொ  
ஜநஃவிஷ்டீ | ஐரிஃஸ்யஸ்யவிஷ்டஸாஸ்யஸு  
ஸ்யஸு தாஸஸீ விஷ்டீ ||

(தாத்) அப்பாஸமில்லாதவனுக்கு சாஸ்த்ரம் விஷம். ஜீ  
ர்ணமில்லாதபோது போஜனம் விஷம். தூரிதரனுக்கு வி  
நோதகோஷ்டி விஷம். சிழுவனுக்கு வயதுமுற்பண்டாட்டி  
விஷம். எ-று, ௫௪.

ஜீஹாநெவத-தெவகூஜீ ஜீஹாநெவதீத்  
 வாய்வாய் : ஜீஹாநெவதீத்  
 ஜீஹாநெவதீத் ॥

(தாத்) நாக்கினாலேயே ஸம்பத்துண்டாகும். நாக்கினாலேயே ஸ்நேஹிதரும் பந்துக்களும் வருவார்கள். நாக்கினாலேயே விலங்கு நேரிடும். நாக்கினாலேயே மரணம் நேரிடும்.

சுடாநெவதீத் வதீத் வதீத் வதீத்  
 வதீத் வதீத் வதீத் வதீத்  
 வதீத் வதீத் வதீத் வதீத்  
 வதீத் வதீத் வதீத் வதீத் ॥

(தாத்) ஒருவன் முப்பிறப்பில் ஒருவருக்கும் கொடாததோஷத்தால் தரித்ராணவான். அந்த தாரித்ரயத்தால் பாவம் செய்வான். அந்த பாபத்தால் நரகம் நேரிடும். அந்த நரகத்தில் சிலநாளிருந்து திரும்பவும் தரித்ராணயப் பிறந்து இவ்வாறே துன்பப்படுவான். எ-று.

சுதியிவதீத் வதீத் வதீத்  
 வதீத் வதீத் வதீத் வதீத்  
 வதீத் வதீத் வதீத் வதீத்  
 வதீத் வதீத் வதீத் வதீத் ॥

(தாத்) அத்தியும், சிறுவனும்-ஸ்திரீயும், ராஜாவும், மருமகனும் ஆகிய இவ்வைவரும், இருப்பும் இல்லாமையுமறியார்கள், எ-று.

சுதியிவதீத் வதீத் வதீத்  
 வதீத் வதீத் வதீத் வதீத்  
 வதீத் வதீத் வதீத் வதீத்  
 வதீத் வதீத் வதீத் வதீத் ॥



(தாத்) அல்பதேசம், அல்பஸ்நேஹிதன் அல்பராஜ்யம், அல்பபந்து, அல்பஸ்திரீ அல்பபட்டணம், இவற்றைத் தூரத்திலேயே விடவேண்டும். எ-று, (அதாவது இவற்றைவிட்டுநீங்கவேண்டுமென்றபடி). ௫ அ.

உண்ணாம்பூண்டு ஹாராங் பெய்துவிட

தருமபுரணீ ! வா ஹவஸம்ஷு பணம் நெய

வகாரொஹ பண்ணடிபயிதெ ||

(தாத்) ஸ்திரீகளுக்கு புருஷனைக்காட்டிலும் ஆஹாரம் இரண்டு பங்கும், புத்தி நான்குபங்கும், ஸாஹஸம் ஆறுபங்கும், காமம் எட்டுப்பங்குமாகும். எ-று. ருக்.

ராஜாந் ராஜாஜிவ்வாந் ராஜிவ்வாந் வ-

சொலிதம் : ஐத-பாண்டிக்குத் தவாவயி

ஷ்)வாவம்மாருவெஜகூ॥

(தாத்) தன் தேசத்தில் ஜனங்கள்செய்யும் பாபம் ராஜா வையடையும், ராஜாசெய்யும் பாபம் புரோஷிதனையடையும், பென்டாட்டிசெய்யும் பாபம் புருஷனை யடையும்.

நீதாவாஷெரா தயாநுதே ஸம்ப்ராஜெளி

பாஷாங்கெட்டி : குஹாரெவ்யவஹாரெவ

കൃഷ്ണമഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃഃ ॥

(தாது) பாடுமேபோதும் வாத்யம்வாசிக்கும்போதும், நா  
ட்யமாடுமேபோதும், சத்ருவுடனேபோர்செய்யும்போதும்,

## மூலமும் - உரையும்.

உரு

சாப்பிடும்போதும், வ்யவஹாரம் பேசும்போதும் வெட்கத்தை விட்டவனுக்கு சுகம் கிடைக்கும். எ-று. சுகம்

நாடுவாயளவநஸம்வந்தா விஸாகுக்ஷஸம்  
ஹவாம் | விஜ்ஞாஹீநாநஸொஹந்தே கிம்-ஓ  
யா ஹவகிம்ஸஸகாம் ||

(தாத்) ஒருமும், வயசும், நல்ல குலகோகதிரங்களும் உள்ளவராயினும், விதயையில்லாதார் ப்ரகாசியார் (எது போலவெனில்) கல்யாணமுருக்கம் பூவானது எவ்வளவு செம்மையுள்ளதாயிருந்தும் வாசனையில்லாததனால் ப்ரகாசியாததுபோல எ-று. ஸஉ.

அஜெஷெக்ஷுக்ஷஸ்யாப்யே-ஓ மூஜீஷ்யா  
ப்யே-ஓக்ஷு-அஜெஷு | மூஜீஷ்யநவடிஷ்யா  
ப்யே-ஓக்ஷு-அஜெஷ்யப்யே-ஓக்ஷு ||

(தாத்) ஒருகுலத்துக்கு ஹானி யுண்டாகும் பொழுது அதற்கு ஹேதுபூதனான ஒருவனை த்யஜிக்கவேண்டும் ஒரு க்ராம நீமித்தமாய் ஒருகுலத்தை த்யஜிக்கவேண்டும். ஒரு தேசநீமித்தமாய் ஒருக்ராமத்தை த்யஜிக்கவேண்டும். தனக்கு உபத்ரவம் வந்தபோது தனக்குள்ள பூமியை த்யஜிக்கவேண்டும். எ-று. சுகம்

கொகிவர்நாஹ்வாஸம் நாடுவாஸத்திவ்-அஜெ  
ஷ்யப்யே-ஓக்ஷு-அஜெஷு | விஜ்ஞாநாநஸொஹந்தே  
கிம்-ஓயா ஹவகிம்ஸஸகாம் ||

(தாத்) குரிலுக்குத்தாலும், ஸ்திரீகளுக்குகற்பும், குருபிக்கு விதையையும், தபஸ்விகளுக்கு பொருமையும் ரூபம்.

நெடிவாயீநம் ஜமதவம் லிஞ்சாயீநம்

நெடிவதீ ! தந்நுஞ்ஞாஹ்ணாயீநம்

வ்ருஹ்ணாஸிநெடிவதா !

(தாத்) லோகம் முழுவதும் தைவாதீநமா யிருக்கும் அந்த தைவம் மந்தராதீநமாயிருக்கும். அந்த மந்தரம்ப்ராஹ்மணாதீநமாயிருக்கும். ஆகையால் பராஹ்மணர் எனக்கு தைவம் என்றார் ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான். எ-று. கூடு.

விஷந்திநடிஸ்பபெவநாஹ் வாகாதிந

ஸாடி மலாநிவ்யக்ஷாஃ ! வயொயராஸு

ஸ்யிஷந்திநெவ வரொவகாராயஸதாம்

விஹந்தயம் ||

(தாத்) நதிகள் தாமே தண்ணீரைக்குடியாது. வ்ருக்ஷங்கள் பலத்தைத்தாமே பகியாது. மேகங்கள் வர்ஷித்து விளைவித்தபயிர்த்தாமே பகியாது. அதுபோலலோகத்தில் ஸத்புருஷுடைய ஐஸ்வர்யங்கள் பரோபகாரத்தின் பொருட்டேயாம். எ-று. கூகூ.

வக்ஷணாவ்ஸுரிகாஸம் லிஞ்சாநாஸிஷகம்

வதீ ! டிஷ்வஸ்யவொராஜா வாலா

நாஹ்ணாடிஷ்வதீ ||

(தாத்) பகிகளுக்கு ஆகாசம் பலம். மீன்களுக்கு ஜலம் பலம். பலஹீநனுக்கு ராஜா பலம். சிறுவர்க்கு அழகை பலம். எ-று. கூஎ.

வ்யூஹிக்ஷயிஷ்யம்வ்யூஹிஷ்யம்  
ஸிரஃ । தக்ஷக்ஷயிஷ்யம்ஷ்யா ஸவ-ஃமம்  
ஷ்ய-ஃநவிக்ஷி ॥

(தாத்) தேஹச்சு கொடுக்கில்விஷம். ஈக்குதலையில் விஷம்  
பாம்புக்கு பலலில்விஷம். தூர்ஜநக்கு ஸர்வாங்கங்சனிலும்  
விஷம். கூஅ.

வ்யூஹிக்ஷயிஷ்யம்வ்யூஹிஷ்யம்  
ஸிரஃ । ஸிரயெ-தவரி-புர-ஷ்ய-நவிக்ஷி  
நத-ஷி-நத ॥

(தாத்) புஸ்தகத்துப்படிப்பும் பிறர்கைப்பொருளும்வே  
ளைக்குதவாததனால் அப்படிப்பட்ட படிப்பும்படிப்பல்ல,  
பிறர்கைப்பொருளும் பொருளல்ல. ஏ-று. கூக\*

நஸ்ய-தநாயகங்காய-ஃ ததெயவஸிஸ-  
நாயகி ॥ வ்யூநாயக-ததெய-நத-நாயக-  
வஹ-நாயகி ॥

(தாத்) யஜமானில்லாத காரியமும், சிறுவரும், ஸ்திரீ  
களும், பயித்தியக்காரர்களும், பலர் விசாரிக்கும் காரியமும்,  
ஆகிய இவ்வைந்துங் கெடும். ஏ-று. எ0\*

கஹ-ஸா-நவரி-ஷ்ய-வஹ-கி-  
ஸாரிணி ॥ உஷ்ய-மஸாரி-ஷ்ய-கி-  
கா-ம-நவரி-ஷ்ய ॥

(தாத்) வித்யை அப்யாஸத்துக்குத் தக்கதாயிருக்கும் புத்திகர்மாறுகுணமாயிருக்கும். ஐச்வர்யம் உத்யோகத்துக்குத் தக்கதாயிருக்கும். பலம்பாக்யத்துக்குத் தக்கதாயிருக்கும். எ-று.

எக.

வஸனோயளவநாவ்யக்ஷாஃ பஸ்யாஷாயந  
யளவநாஃ । ஸளவாஸ்யளவநாநாரொ  
வஸ்யாவிஜ்ஜாஸ்யளவநாஃ ॥

(தாத்) வருஷங்களுக்கு யௌவநம் வஸநதருது. புருஷனுக்கு யௌவநம் தநம். ஸ்திரீகளுக்கு யௌவநம் ஸௌபாக்யமே, பண்டிதனுக்கு யௌவநம் வித்யேயே. எ-று.

வ்யயாவ்யஷிஸ்டீஹெவவ்யயாக்யஷெதஃ  
ஹொஜநஃ । வ்யயாயநவதளஷாநொரி  
ஷெயளவநம் வ்யயா ॥

(தாத்) ஸமுத்ரத்தில் வர்ஷித்தலும், பசியில்லாதவனுக்கு போஜந மிதிதலும், பணக்காரனுக்கு தானம் செய்தலும், தரித்ரனுடைய யௌவனமும் ஆகிய இவைபிரயோஜன மற்றது. எ-று.

எங.

க்யபாஸ்யஹ நிவதஹெ ஸுஸாரெநித்ரு  
வாநுவாஃ । ஸுக்ருதம் ஷுஷ்யதஹெவ  
மஹன் பிநமஹதி ॥

(தாத்) தர்மத்தைச் செய்யாமல் ஒளித்துவைத்த அர்த்தம் லோகாம்தரம்போகும்பொழுது க்ருஹத்தில் நின்றுவி



சுழிவொசூம்முஹெக்ஷத்ரம் மலிபீணீ  
வ்ருபவாயகா । ரிக்ஷஹெஷநநநாவையா  
சீராஜாநநெடுவதம்மாநீ ॥

(தாத்) அக்நிஹோத்ரம் செய்கிறவிடத்திற்குப் போகும் போதும், க்ருகம் புண்யக்ஷேத்ரம் கர்பவதி, கிழவர், ராஜா, தைவம், குரு இவர்களிடத்துக்குப் போகும் போழுது வெருங் கையோடு போகலாகாது எனவே அக்நிஹோத்ரத்திற்கு ஸமித்தும், மைத்ததுகளுக்கு பலா திகளும் கொண்டுபோக வேண்டுமென்கிறதாயிற்று, எ.அ.

கவியாபுக்ருதிவாழ்வுக்கும் செழுவுண்ணா  
உணவு உண்டாயிற்று. தீயனென்கொவ்வியா  
தி கட்டுகொள்வனாஜெதெ ||

(தாத்) துர்ஜநனுக்கு ஸ்லெஷ்மம் மைமாநமா யிருக்கும்  
எப்படி யென்றால் ஸ்லெஷ்மம் தித்திப்பால் வருத்தியை  
யும், காரத்தால் நாசத்தையும், எப்படி யடையுமோ அப்ப  
டியே துஷ்டன் நல்ல வார்த்தையால் கோபத்தையும்,  
கடுஞ்சொற்களால் பயத்தையும் அடைவன் எ-று. எக.

ஜனிகாவொவநிதாவ யஸ்விஜிம் பூயவ  
தி ! சுண்டா தாவபுதாதா வடுனெடுதவி  
தாஸ்ஸுதாஃ ||

(தாத்) தன்னைப் பெற்றவனும், உபதயநம் செய்வித்தவனும், படிப்பித்தவனும், அன்னமிட்டுக் காப்பாற்றினவனும்,

னும், பயத்தை யொழித்தவனும் ஆகிய இவ்வைவரும்  
பிதாக்களாவார் என்று. ௮௦

२०.

உரிசூயசூதம் ஐநம் ஸ்ருதிலிம்ஸ  
வ்ருஜநீ । சுநாயவ்ருதஸஸூர சஸு  
தெயஸஸிம்ஸிஃ ॥

(தாத்) தரிதாநுக்குக் கொடுக்கும் தாநமும், பூஜை யில்லாக் கோவிலுக்கு பூஜை, யுண்டாக்கலும், திக்கற்ற பிணத்தை எடுத்துக்கொள்ளுநலும் ஆகிய இம்மூன்றும் அசுவமேதததிற்கு ஸமாநமாகும். எ-று. அக.

அக.

உராகுக் கும்பி யவதூகம் யீரகுகி-விதஜ்  
தா : சுஷ்ராஸெந நநலஹுனெ உகாராஸு  
வாஜாமுணா : ||

(தாத்) ஈகையும், இன்பசொல்லும், தைரியமும் நன்மை தீமைகளை யறிவும் ஆகிய இன்னாங்கும்தன்னுடன் பிறந்த குணங்களாகவே யிருக்கவேண்டுமேயன்றி கற்றுக் கொண்டு வருவதல்ல. எ-று.

அஉ.

சஹுக்ஸாரிமகும்பஸ்யும் ஹக்ஸாதாபதீர்ம  
மதீ ! க்ஷிப்யம்ஸவ்ஜாவஸ்யும் க்ஷணீநக  
ஜாஹந !

(தாத்) வெரும் வயிற்றில் நெல்லிக்காயும் போஜநாநத  
தரம் இலந்தைப்பழமும், எப்பொ துடிதும் விளாப்பழ  
மும் புசித்தால் சரீரத்திற்கு ஆரோக்ய முண்டாகும்.  
வாழைப்பழம் ஒருபொழுது பத்தியமாகாது என்று, அந்



ஸ்ரோகாடியே-நவ்ருவக்ஷாதி யஹுத்ஹு-  
கொழிஹி । வரொவகாரஃ வண்ணாய  
வாவாயவரவீஹநீ ॥

(தாத்) அநேக க்ரந்தங்கனால் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை நான் இந்த அர்தஸ்ஸோகத்தினால் தெரிவிக்கிறேன (அதாவது) பிறருக் குபகாரஞ்செய்தால் புண்யத்தின் பொருட்மே, பீடித்தல் பாபத்தின்பொருட்டு மாகின்றன,

ஹஹ ஹாய-பாஸாந்தித்ரு ஹுதெஜாஹங்கா  
ரஸாய-தஃ । ஸஸாபிஷ-ஹ ஹுஹெவா  
வொஜித-ஹுரெவநஸாஸயஃ ॥

(தாத்) துஷ்டையான பார்யையும். குசசிதிதனை ஸ்நேஹிதனும், அஹம்காரமுள்ள வேலைககாரனும், ஸாப்முள்ள வீட்டில் வவீத்தவனும் ஒருவனுக்கு நிஸ்ஸம்சியமாய் மரணாவஸ்தை யுண்டாகும் எ-று. (அநி)

யஷிநெஸெநஸஜிநொ நவீதிந-ஹ  
வாய்வாஃ நவிஜொநாஜிபநிகா நதத்ரு  
ஹவஸவஸெஃ ॥

(தாத்) எந்ததேசத்தில், ஸந்மாநமும், ப்ரியமும் பந்துக் சஞ்ர வீத்யையும், தநிகரும் இலையோ அவ்விடத்தில் ஹந்மாநாபிணம் வவிக்கக்கடாது. எ-று. அக.

ஹுஹெத்ரு ஹவாவெஹ ஹுத்ஹுஹுஹம்  
பநீ । ரதிவ-த்ருஹஜாஹா ஹுஹுத்ரு  
ஹஸ்ய-தஃ ॥

(தாத்) வேதாத்யநம் செய்ததற்கு அக்நிஹோத்ரம் செய்தலும், தந முண்மைக்கு தானபோகங்களும் பார்யையுண்மைக்கு ஸம்போக ஸந்தானங்களும் சாஸ்தாங்களைக் கேட்டதற்கு ஆசாரமுடையவனாக விரும்பது பலமாம்.

ஹமௌ வ-ஓஜுதெ-ஓவ-ஃ ஹமௌ  
 ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ ஹமௌ  
 தெ ராஜா வி-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ தெ ॥

(தாத்) மூர்க்கந்தன் வீட்டிலும், ப்ரபு தன் க்ராமத்திலும், ராஜா தன் தேசத்திலும், வித்வான் எல்லாவிடத்திலும், பூஜிக்கப்படுவார்கள. எ-று. அஅ.

ஹமௌ ந-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ ஹமௌ  
 ந-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ ஹமௌ  
 ஹமௌ ந-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ ஹமௌ  
 வி-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ ॥

(தாத்) அழுக்காடை யுடுப்பவனும், பல் விளக்காதவனும், பெருநதிண்டிக்காரனும், கடுஞ்சொற்களுள் எவனும் கால மால தூங்குகிறவனும் ஆகியவன் மற்ற குணங்களால் விஷ்ணுவுக்குச் சமானனானவனும், அவனை லட்சுமி தேவி விட்டு நீங்குவாள் எ-று, அசு

ஹமௌ ந-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ ஹமௌ  
 ஹமௌ ந-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ ஹமௌ  
 ஹமௌ ந-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ ஹமௌ  
 வி-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஓவ-ஃ ॥



சுஜீதம்வசுதூணர்வாய-பா சுஜீதம்வாஸுதூணிதழ்  
 சுஜீதம்வாஸுதூணிதழ் ||

(தாத்) குணவதியான பெண்டும் சிறுவனுடைய மழ  
லைச்சொல்லும், ராஜஸம்மாநமும், மானமான பொஜநமும்,  
இவையெல்லாம் அம்ருததேசுடொபபாம். எ-று. கூசு,  
சிவபு-தெ தூ வாஸ-வபு-தூ வா-பு-வ-ஃ வ-வி  
தவனவவா ! காஷாயசிவபு-தூ-ப-தி-வ-பு-ஜூ  
பு-ஸ-ப-ய-ஃ ||

(காத) யதியானவன் தூரசாரமுள்ளவனானும் ஸதசாரமுள்ளவனானும், மூரகனானும். பண்டிதனானும், காஷா தண்டங்களை தரித்ததால் பூஜ்பயனவன். எ-று. கூடு.

உவகாரொணநீயாநா உவகாரொஹிஜாயதெ  
வய்வொநஹஹிமாநா கெவயவிஷயய  
நீ ||

(தாத்) பாம்புக்குபால்வார்ப்பதால் மிகுந்த விஷவ்ருத்தியை எப்படி யுண்டாக்குமோ அப்படி நீசருக்குபகாரஞ் செய்யச்செய்ய அபகாரமெ ஸம்பவிக்கும். எ-று. கூகூ.

கீணம்பாறு உவ்வுகைராஜவொண்டரித்தா ।  
 ரொமுறுறுகுறெயவுறுவுவுகைராஜவொண்டரித்தா ॥

(தாத்) கடன் யாசித்தல், மூப்பு, வயபிசாரம், திருட்டுத் தனம், ஏழ்மை, பிணி, புத்தேசேஷபொஜரம் இவைகளாவட்டகஷங்கள். எ-று.

ஞானீஸ்வரது ஸ்தோத்ரம் பாய்வது ஸ்ரீராம  
 நடுவது ! யதயாநுஸரித்தி ஸ்ரீராம  
 மாவரணீதிதாஃ !

(தாத்) தாவீஜரங்கள். ப்ருத்யர், சிள்ளைகள், சுற்றத்தார். வஸ்துச்சுள், வாஹுநங்கள், தநம தானயம் இவை கள ஷ்ட யோகங்கள். ௭-று. கூடி.

பிக்ஷிகாரோருடனொவ்வொரு யாழ்கொழிநிலை  
 லுமாயா । முரணினிதற்கணகெழுவுவனெழுதெ  
 வரவாயகாஃ ॥

(தாத) ஈக்கள, காற்று, வேசி, யாசகன், எலி, கிராமா  
திகாரி, கணக்கன் இவ்வெழுபேரும் எப்பொழுதும் பிரரை  
பிடிப்பர், எ-று. கூகூ.

ஊடுபுரிக் கிணறு டெண்ணகராயிரா தூய்மை  
நறு । ஸெதுவா நயனெய் டுதுதலுமொ  
துவநெ ॥

(தாத்) ஆறுதரம் பூமி வலம்வருதலும், பதினாயிரந்த டவை காசியில் ஸ்நாநமசெய்தலும், அனேக ஸதாவர்தி ஸேது ஸ்நாநமசெய்தலும், ஆகிய இவற்றூல்கிடைக்கும் பலம் தாய்க்கு பரீதிபூர்வகமாய் ஒருதரம் நமஸ்கரித்த தாலேபே வரும், எ-து. க00.

நானொடிக்கலிண்டாநம் நலிடி, சூர்வரவ்  
தடி. 1 நமாயத்ரூர்வரவ்மீத்ரூம் நலிதம்  
வெவ்வம்வரடி 2

(தாத்) ஆந்நோதகதாரத்துக்குச் சமானமான தாரமும், த்வாதசிவரதத்தைக்காட்டிலும், வேறேவ்ரதமும், காயத்ரீ வையவிடச்சேஷ்டமான மந்தாரமும், தாயைக்காட்டிலும் தைவமும் வேறில்லை. எ-று. ௧௦௧.

ராஜவதுத்ருதாரஸு ஸாரிவநிதி வாய்  
வாஃ | சுவாய-வதுஸாரியெயுலாமுவு-தஸு-  
வந்தி

(தாத்) லோகத்தில் பணக்காரனை அவன் பெண்ணிபிள்ளைகள் ராஜாபோலவும், சுற்றத்தாரும், ஸ்நேஹிதரும் தேவன் போலவும், ஸபையில் ஆசார்யனைப் போலவும், கீனைத் துத்தி பபா. எ-று. ௧௦௨.

கவிதாக்காரவாநெநு வு ஹ்ணீஸம்மநெநு !  
வெஷாக்காரவிவாரெண ஸ-நெ-ஸு-ஸு-வாயதா-  
வுஜெக் ||

(தாத்) லோகத்தில் சூத்ரன் கரரம்பசுவின். ப்ரலைக்ருடித்தாலும், ப்ராஹ்மணஸ்திரீ ஸந்தமத்தாலும், வேதாக்கார விசாரததாலும், சண்டாலத்வததை யடைவன். எ-று.

யொகயாத்ராஹயம்ஜா டாக்ஷிணம் ய-ஸீ-  
தா | வஜ்யவ்யம்நவிடி-ஜெ-க-ய-ப-தெ-  
ஸம்மஜீ

(தாத்) லோகவ்யவஹாரம், பயம், லஜ்ஜை, தாக்ஷிண்யம், தாம்ஸ்வபாவம் ஆகிய இவ்வைந்துகுணங்களும் இலாத மனிதனுடைய ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது, ௧௦௩.

ஹாவஸவிக்ஷி காரண ஹாஸ்யௌ ஷீஷாவிவா  
 ஷிஷஜ்ஜநஸவா । மாஷீஷயாநி ஸஸ்யுத  
 வாணீ ஷட்யுநராவயுதாஸவயாதி ॥

(தாத்) பையனோடிணக்கமும், காரணமன்றி நகைத்த  
 லும், பெண்களோடெதிறகையும், தூஜனனிடத்தா ஸே  
 வையும், கழுதையின்மேலேறிச்செல்லுதலும் எமஸ்க்ருத  
 பாஷை தெரியாதிருத்தலுமாகிய இவ்வாறினாலும மனிதரி  
 ழிவை யடைவர். எ-று. கந்தி.

விஷ்டாநவவிஜாநாதி விஜ்ஜநவரிஸ்யிஷி நஹி  
 வ்யாவிஜாநாதி மஹீஷவஸவவெஷநாடி॥

(தாத்) உலகத்தில் மலடிகள் ப்ரஸவவேதனையையறியா  
 ததுபால கல்லாதவாகன கற்றோருடைய பரிசரமத்தைய  
 றியார்கள். எ-று.

விஷ்டாஸ்யுதஸ்யா ஸாய்யாஸ்யுஜநநாஸ  
 ஹ ஸஸவா । மாஸ்யாஸ்யுக்ஷிஷ்யுஸாஸ்யுக்ஷ  
 ஷாநஸ்யுதா ॥

(தாத்) ஜனங்களுக்கு ஸங்கீதம், கவித்வம், செனார்யம்,  
 தாந சீலதவம் இந்நாங்கு வித்யைகளும் உடன்பிறக்கவேண்  
 டியதேயன்றி கற்றுக்கொள்ளத்தக்கவைகளல்ல. எ-று.

பாதாநிநிதிநாலிநநிதிவிதா ஸாதாநஸ  
 ஹாஷதெ ஸ்யுத்யுக்ஷாஸ்யுதிநாநாஸ்யுதி

ஸுதஃகாந்தாஹநாலிமதே । சுயத்ப்ராயத்  
நஸுஃக்யாநகூராதே ஸுராவாஹித்ரம் ஸு  
ஹுதஸூதாயத் திவாஜயஸ்ர மணஸவெ  
ஹ்யெந வஸெநவஸாஃ ॥

(தா.த) பொருளில்லாதவனைத் தாய்கீர்த்திப்பாள். தகப் பன் னர்க்கோவியான். உடன்பிறந்தார்கள் பேசார்கள், வே லேக்காரன் கோபித்துக்கொள்ளுவன். மகன்பிண்செல்லான். பனைவி தழுவான். தண்ணைப்பொருள் கேட்டனென்னுமச் சத்தினால் ஸ்நேஹிதன் நல்ல சொற்சொல்லமாட்டான் ஆகையால் ஒ ஸ்நேஹிதனே பணத்தைச்சம்பாதிப்பாயா கில் எல்லாரும சுவாதினமாவார்கள், எ-று. க04

மொழிஞ்சு, லோகுண வயொவிநஷ்டம் த  
 கூறுமொழிஞ்சுமத நகிவா । கதஞ்  
 வாரெவெவி-வெடிழ்நா-வார்வா துநா-வா  
 வமத நகிவா ॥

(தாத்) கோமூதரம் கொஞ்சம்விழுந்தாள் பால்கெட்டுப் போகும். அது எவ்வளவுகலந்தாலும் மோருக்குக் கெடுதியில்லை, அதுபோல் பரிசுததமான ஸத்புருஷர்களுக்கு அல்பபாபத்தினாலே விபதது நேரும். பாபிகளுக்குப் பெரும்பாவம் பண்ணினாலும் கூச்ச முண்டாகாது. எ-று. கடுகூ.

வழைக்கிறபடியே நடுவென ஹரிய-க்ஷணஹரொ  
விஷ்டி । ஹாமஹயதிவவ-க்ஷ நவிடிநய  
வளாஹடி ॥



(தாத்) கடலைக் கடைந்தபோது விஷ்ணு லட்சுமியை யடைந்தார். சிவன் விஷத்தை யடைந்தார். ஆகையால் அவரவர் பாக்யத்துக்குத் தக்கதாய் பலம கிடைக்கமுடியன்றி விதையையும், பெளருஷமும் காரணமல்ல. எ-று. கக௦.

சூத-ரொநிபொநாஷி வொடுவொடுகெத-  
யெஷு. ஸடாஹாராதெவெவ ஹெஷு  
யதிஸுநாதநம் ||

(தாத்) போகிகளுக்கும், சிறுவர்களுக்கும், கிழவர்களுக்கும், ஸதாசாரஸமப்நாகளுக்கும், வ்ரதசியமங்கள் வேண்டியதில்லை. எ-று. (கக௧)

வனகொடுஷம் கெஸவொவா ஸிவொவா வன  
கொவொஷம் வதநவொவநவா । வனகொடு  
சூ-வ-வதிவ-யதிவ-வனகொநாஸீஸ-  
நாஸீவாடிஸீவா ।

(தாத்) விஷ்ணுவையாவது, சிவனையாவது தெய்வமென்றும் பட்டணத்திலாயினும், வனத்திலாயினும் வாஸம் பண்ணவேண்டியது. இராஜேனாடாயினும், ஸந்யாஸியோடாயினும், ஸ்நேஹம் பண்ணவேண்டியது. அழகுள்ள மனைவியோடு கூடியாவது, குகையிலவாசஞ்செய்கிறவனொடாவது வாசஞ்செய்யவேண்டியது. எ-று.

சூதாய-கெஷிஸூதாஷி வ-ஹாதெரெவொ-  
ஸரொ । டொவதெயொகெஷெவெவெவெவொ  
ரொஹொவ-கியா ||

(தாத்) ஆட்டுக்கடாச்சண்டையிலும், ருஷிஸ்ராதத்தி  
லும், ப்ராதக்காலத்து மேகடம்பரத்திலும், தம்பதிகளு  
டைய கலகத்திலும் ஆரம்பம் ஆதிகடாயும், க்ரியை அல்ப  
மாயுமிருக்கும். எ-று. ௧௩௩.

ஹதஸ்யோத்ரியெஷாநம் ஹதஸெஸநுரி  
நாயகஸு । ஹதாந-ஓவவதீவாயுநா ஹதொ  
யஜ்ஜஸுகிணஃ ॥

(தாத்) வேத மோதாநவஜுக்துக் கொடுத்த தாநமும்,  
நாயககில்லாத சேனையும் அழகியானமலடியும், தக்ஷணையில்  
லாத யஜ்ஞமும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள். எ-று, ௧௩௪.

க்யோயொவெஸுதொநாஜா சூஸாவெத  
ரணீநதீ । விஷ்நாகாபிஷுவாயெந-ஸுந்தொ  
ஷொந-ஷந்வநீ ॥

(தாத்) கோபம் யமனோடொத்தது. ஆஸை வைதரணீ  
நதியையொத்தது. விதயை காமதேதுவோடொப்பானது.  
ஸந்தோஷம் நந்தவனத்தேரோடொப்பானது. எ-று, ௧௩௫.

சுஸாராஸௌஸஸாரம் ஸாரஸூஸ-ரபிதி  
ரஸு । ஹிபாவயெஹாஸூஸதொ ஹரிஸூஸதொ  
ஹொடியள ॥

(தாத்) ஸம்ஸாரம் ஸாரமில்லாததாயினும் ச்வசரக்ரு  
ஹம் ஸாரமுள்ளதாகையாலே சிவன் ஹிமவத்பர்வதத்தி  
லும், விஷ்ணு ஸமுத்ரத்திலும் சயநித்தார்கள். எ-று.

விதாவினாடிபொடிபெயு வினாநாடிமரீய  
வீ । விதாடிஹதிநிஜீ-வெவினாபுரணய-  
தவ்வபுஃ ॥

(தாத்) சிதையைக்காட்டிலும் சிந்தை யதிகமானது (எப்-  
படியெனில்) சிதைப் பராணன்போன சரீரத்தை தஹிககி  
ன்றது. சிந்தையோ பராணனோடுகூடின சரீரத்தையே  
தஹிக்கின்றது. (சிந்தை கூடாதென்றபடி.) எ-று.

சூஜமாயியாயகூழீ ந-பாரிகெஷ மயாஃ ஸு-  
வக । நிஜ-மாஸ்தயாயகூழீ ம-ஜஹுதூகவிசு  
வக ॥

(தாத்) செல்வம் வரும்பொழுது தேங்காய்க்குள்ளின  
நீர்போலத்தானேவரும். அது போகும்பொழுது யானை  
யுண்ட விளாங்கனிபோற்போகும். எ-று. ககஅ.

நெகெஷதொடி-தொடிதொடி நாவூயபாஹ்  
கொலுந । நொவவூஷ-நவாரிஸூம் நடியு  
ஹவலொமத்ய ॥

(தாத்) சூரியனுக்கும்போதும், அஸ்தமிருக்கும்பொழு-  
தும், நடுவானத்திலிருக்கும்பொழுதும், ப்ரதிஸூர்யனையும்  
ஜலத்தில் ஸூர்யப்ரதிபிம்பத்தையும் பார்க்கலாகாது. எ-று.

நவ்வயெயகூதகூழீ நவ்யாவெவூவஷ-  
தீ । நவொடிசெநிசீகெஷதலூ-நவரிஷியா  
ரணாஜீ ॥

(தாத்) கன்றின் கயிற்றைத் தாண்டலாகாது. மழையி  
லோடலாகாது நீரிற்றன்னிழலைப் பார்க்கலாகாது. எ - று.

நாழியாழாயபாஸாயம் நெநாழிகெத  
வாழ்தீர் | சுஷுபந்தீஜ்யம்வாநா வாந  
வாந்தீநாநாயாஸவ்ய | நஜ்ஜயதீவ்ஸகெ  
நெத நவாஸுதாநாவதாதீ | நவஸுஸு  
வஸவந்தீவதஜஸாநொலிஜொதீர் ||

(தாத்) மனைவியோடுகூடப் புதிக்கலாகாது மனைவி சாப்  
பிடும்பொழுதும், தும்பும்பொழுதும், கோட்டாய் விடும்  
பொழுதும், யதாஸுதமாய் உட்கார்ந்திருக்கும்பொழுதும்,  
கண்ணுக்குமை தீட்டிக்கொள்ளும்பொழுதும், எண்ணை  
யிட்டுக்கொண்டு ஸ்நாநஞ்செய்யும்பொழுதும், வஸ்திரஹீ  
நனாயிருக்கும்பொழுதும், தெஜஸ்காமனை த்விஜர் அவளை  
ப்பார்க்கலாகாது. எ - று.

கஉக,

நாநுஜொடெகவாஸா நநஸுஸாந லொவொசு |  
நாஸுயந்தயெயீலாம் நகயபாஸுயவந்தீவ்ஸு ||

(தாத்) ஜ்ஞாநமுள்ள ப்ராஹ்மணன் ஒற்றைத்துரிவடித்தி  
உண்ணலாகாது, திகம்பரனாய் ஸ்நாநம் செய்யலாகாது,  
அமங்களவார்த்தையைச் சொல்லலாகாது. ஸ்திரீசொல்படி  
எப்போதும் செய்யக்கூடாது.

கஉஉ,

நலிநுத்யவயிகுவீநு நவஸுநிநமொவொஜெ  
நவாஸுஸுஷு நஜவொநவிஜொநவவஸு



## மூலமும் - உரையும்.

சங்

பொழுதாயினும், எந்தமுகமாயிருந்தும் விண்மூத்திரங்களை விடலாகும். எ-று. கஉச.

நாழிஃ-வெநநயரெ நநாநெகெசுசுஉவ்வி  
யீ | நாடுயெஃபுகழிவெசுநுள நவவாசுள  
புதாவ பெசு ||

(தாது) நெருபபைவாயால் ஊதலாகாது. அம்மணமாயிருக்கும் பெண்டுகாப்பார்க்கலாகாது, அபரிசுத்தமான வஸ்துவை அக்ரியிற் போடலாகாது. நெருப்பிறகாலக்காய்ச்சலாகாது. எ-று. கஉரு.

நெகஸுபுராஜு-நெமெஹஸயாநம் ந  
புவொயபெசு | நொசுசுயாலிவாஷெசு  
யஜுமெஹசுநாவுசு ||

(தாத்) பாழ்விட்டில் ஒருவனாய்நூங்கலாகாது. தூங்குகிறவளை யெழுப்பலாகாது. மாநவீடாயானபெண்களுடன் பேசலாகாது. வரிக்கபபடாமல் யஜுநீதிறகுததானேபோகவேண்டி. எ-று. கஉசு.

நயாதி-கெவஸெசுமுரெ நவ்யாவிவஹ-  
ஹெஹஸம் || நெகசு புவபெசு தாயுநம்  
நலிராவவ-கெவஸெசு ||

(தாத்) தார்மீகமில்லாதவூரிலும், வ்யாதிமிசூந்துள்ளவூரிலுமிருக்கலாகாது. ஒருவனாய்நெடுவழி போகலாகாது மலைமேல் பலநாள வாஸஞ்செய்யலாகாது. எ-று. கஉஎ.

உவாநஹளவவாஸஸு யு-தஜிநெநுந-  
யாரபெசு । உவவீ தநுஸபநம் ஜாயாவத்யம்  
கஜெ-ப-நுஸ ॥

(தாத்) ஒருவன்போட்ட பாதரணை, உடுத்த'வஸ்திரம்,  
தரித்த யஜ்ஞோபவீதம், படுத்தபங்கை, ஒருவனுடைய  
ஸ்திரீ, அசல்புத்திரன் இவற்றை வேறொருவனுபயோகித்  
துக்கொள்ளலாகாது. எ-று.

கஉஅ.

நாவிநீதெ வுஜெயாநெஹ ந-உகூ-  
வ்ய-பாயிவீவிதெ: । நனிநஸ்யம்மாஹிவ-  
நெரநுவாயிநிர-விதெ: ॥ விநீதெ  
ஹ-வ்ருஜெநீத்யு சாஸ-மெ ய-கூணாநி  
நெத:வார-விவா-தஸ-வநெநு: வு-தொ  
நெநாந-அநுஸ்யஸு ॥

(தாத்) சிவந்தங்களன்றிக்கே நெதர்வ்யாதிபீடிதங்களாய்  
ஒடிந்தகொம்பு, குளம்பு, குருட்டுக்கண்ணுள்ளவையான  
எருதுகள். குதிரைகள் முதலியவை கட்டினவண்டி  
முதலியவற்றிலும், இப்படிப்பட்ட குதிரைமுதலியவற்றின்  
மீதிலும் ஏறிப்போகலாகாது. இதல்லாமல் நன்றாய் ஸிக்ஷி  
தங்களும், வெகமுள்ளவைகளும் கர்ணரூபாதிலக்ஷணபுத்  
தங்களுமான வாஹநங்களை ஏறி அவற்றை மிகவும் வருத்  
தாமற் செலுத்தவேண்டும். எ-று.

கஉக.

## மூலமும் - உரையும்.

சுரு

வாராதவஃபெருதயஞ்ஞொவஜெ-ஓ லி.நம்  
தயாஸநம் । நஹிஞ்ஞாநூவஞ்ஞொநிஜெஞ்ஞெத  
நெ-ஓதூடபெநூவாந ॥

(தாத்) இளம் வெய்யிலும், பிணப்புகையும், உடைந்த  
ஆஸநமும், வர்ஜிக்கத்தக்கவை, நகங்கனையும் மயிர்கனையும்  
கிள்ளலாகாது. பற்களால் நகங்களைக்கிழிக்கலாகாது. எ-று.

வொஷ்டிஜீ-ததுணடுஹீநவவாஜீவயொநாஃ ।  
ஸவிநாஸஞ்ஞஜத்ராஸ- ஸஞ்ஞகெராஸ-வி  
ரெவவ ॥

(தாத்) சாரணமில்லாமல் மண்ணுங்கட்டியைப் பொடிப்  
பவனும், துரும்பு கிள்ளுபவனும், நகத்தைக்கடிப்பவனும்,  
கோட்சொல்லுபவனும், அபரிசுத்தனானவனும், ஆகிய  
இவர்கள் வருத்தியடையார். எ-று. கநக.

நாதிமஹு-க்யாங்குய-ஓஜ ஹிஜீ-ஓவாநூயா  
ரயெசு । உவாங்கயாந்ஷெநஸவ-ஓயெ  
வவிவஜ-ஓயெசு ॥

(தாத்) கெட்ட கதைகளைச்சொல்லலாகாது. வெளியில்  
அழுக்காடையுதிக்கலாகாது. எருதின்மேலேறிப் போலா  
காது. எ-று. கநக.

சுபாரெணநநாதீயா ஸ்ராஜீவாவெஸுவாவி  
ஸெசு । ராதுளவவூக்ஷி-ஓவாநி டி-ஓராத்  
வாரிவஜ-ஓயெசு ॥



(தாத்) தன் கிராமத்துக்காவது, வீட்டுக்காவது, வழி  
விட்டுத்தப்புவழியிற்போகலாகாது. ராத்திரியில் விருகூத்  
கின்னீழேபோகலாகாது. எ-று. கந.ந.

நல்லாநொவரெசுக் கூர் நாத-ரொநெஹாநி  
ஸி । நவாஸொவிஸஹாஜஸ ॥ நாவிஜாநெஜ  
யாஸபெ ॥

(தாத்) பொஐநம் செய்தழிம்பாநிம், பிணியாளனுயிருக்  
சுமபொழுதும், பாதிராததிரியினும், எப்பொழுதும் வஸ்  
திரத்தோநிம். தானறியாத மடுவிலும் ஸ்நரனம் பண்ணா  
காது. எ-று. கருசு.

வெளிணைநொவெவெத ஸஹாபாநெவெ  
 வடுவெந்ணஃ । சுயாதி-கூதஸூரண்வ பரவெ  
 வயயொவதிதழ ॥

(தாத்) ஸத்ருவையும், ஸத்ருஸ்நேஹிதனையும், தர்மஹீநனையும், திருடனையும், ஸ்திரீயையும், ஆகிய இவர்களைச் சேரலாகாது. ௭-று. சுரு. ௩

கூத்தியம் தெவ்வவம் உஷா ஹ்ணம் வெஹம்  
 பூகத்ய ! நாவதிநயதவெஹம் ஹ்ணம்  
 ஸாநவிக்ஷாநா ||

(தாட்) தான் அபிவ்ருத்தியடைய கருத்துள்ளவன் ராஜா  
வையும் பாம்பையும், திருமறையறிந்த ப்ராஹ்மணனையும்;  
இளைத்திருந்தேபாதினும் அவமானிக்கலாகாது. எ-று.

ஸத்யோவ்யாக்ஷியம் ஸ்யாக்ஷியம்  
யாக்ஷியம் | வியஜ்நாநுத்யாக்ஷியம்  
பெஷ்யத்யாக்ஷியம் | ஹ்யாக்ஷியம்  
யாக்ஷியம் |

(தாத்) ஸத்யமாயும் இஷ்டமாயுமுள்ளதைச் சொல்ல வேண்டும். ஸத்யமானதானாலும், அபிரியத்தைச்சொல்லலாகாது. பரியமானதானாலும் அஸத்யத்தைச்சொல்லலாகாது. பத்ரமாவது சுபமாகையால் ஒருவன் இச்சிக்கும் போது பத்ரம் பத்ரம் என்று சொல்லவேண்டும். எ-று.

ஸத்யோவ்யாக்ஷியம் விவாக்ஷியம் நக்யாக்ஷியம்  
தஹ | வியாக்ஷியம் நக்யாக்ஷியம்  
வியாக்ஷியம் |

(தாத்) யாரோடும் நிஷ்ப்ரயோஜனமான விரோதமும் விவாதமும், பரிஹாஸத்தினாலாவது ஸமயொசிதமில்லாத ஸம்பாஷணமும், ஸ்வப்நத்திலாவது ஸ்திரீ கமநமும் செய்யலாகாது. எ-று. கநஅ,

ஹீநாநுத்யாக்ஷியம் விவாக்ஷியம் நக்யாக்ஷியம்  
யிகாநு | நக்யாக்ஷியம் விவாக்ஷியம்  
நக்யாக்ஷியம் |

(தாத்) அதிக குட்டை அல்லது அதிக நீளமான கால்முதலிய அவயவமுள்ளவனையும், வயவிலே பூத்தேகாரையும் ஸௌந்தர்யம் தர்வயம் ஜாதி இவைகளால் குறைந்தவர்களையும், அதிஷ்டையிக்கலாகாது. எ-று. ௧௩௩.

ஸ்ரீஜயாநாமஸ்து-ஹர்ஷிக்ஞானோத்தமவராடினி ।  
சந்தொடிவிவராயிதம் விநாயகபூசை-மலாரா  
டினி ॥

(தாத்) நல்ல வித்யையை ஜாத்தயாதி ஸ்திரீடத்திலும்  
ஸ்ரத்தயுத்தராய் க்ரஹிக்கலாம், ஸத்ருணவதியான  
ஸ்திரீயை துவக்ரலத்திலாயினும் க்ரஹிக்கலாம். ௭-று.

விஷாடவழித் தந்திரம் வாணாடிவிஸம்  
 லாஷித்யம் । கிரித்ராடிவிஸம் து உபயோக  
 விகாண்டம் ॥

(தாத்) விஷயத்தினின்றூயினும் அம்ருதத்தை க்ரஹிக்க வேண்டும் சிறுவனிடத்தினின்றூயினும் நல்லவார்த்தையை க்ரஹிக்கவேண்டும் ஸத்ருவினிடத்தினின்றூயினும் நல்ல நடக்கையை க்ரஹிக்கவேண்டும், அமேத்யததி விருந்தா வது கார்தநத்தை க்ரஹிக்கவேண்டும். எ-று. கசக.

ஸ்ரீபொருத்தாநயொவிநுா யசி-ஸுளவம்  
ஸாஸாவிதம் | விவியாநிவரிஸூதி ஸஜாயெ  
பாநிஸவ-தஃ ||

(தாத்) நற்குணமுள்ள பெண்கள் ரத்நங்கள் வித்யைகள் தர்மம்பரிசுத்தம் ஸத்வாக்யம் நானாவிதமான சில்பங்கள் இவை எங்கிருந்தாலும் க்ரஹிக்கவேண்டும். எ-று.



தியால் ஜீவிக்கவேண்டும். ஆபத்துகாலத்தில் மாத்திரம் பூதங்களுக்கு ஸ்பல்பபாதையை உண்டாக்கும. வருத்தயினாலும் ஜீவிக்கலாம். எ-று. கசடு.

ஃதாபிதாஹ்யாஜீவெத ஶ்ரீதெநபுஷ்யதெ  
நவா : ஸத்யாநுதெநவாவித்யாநுபுஷ்யத்யா  
க்ஷாயம் || ஶ்ரீதந்த்யாவித்யாஹேக்ஷயத்யா  
தம் கஷயணஹ்யத்யா || ஸத்யாநுதந்த்யா  
ணிஜ்யம் தெநதெவாவிஜீவ்யதெ : ஸெவா  
ஹ்யத்யாநாநாதஸ்யாத்யா வாரிவாஜ்யத்யா ||

(தாத்) சிந்தினை தாந்யத்தைப்பொருக்கி ஜீவிததல் உஞ்ச  
கிலம், அதாவது ருதம் எனபபடும, அர்ருதமென்றால்யாசி  
யாமல்கிடைத்த த்ரவயத்தால ஜீவித்தல். ம்ருதமாவது யா  
சித்ததால கிடைக்கும் த்ரவ்யத்தைக்கொண்டு ஜீவிததல்.  
ப்ரம்ருதமாவது பயிர்செய்து ஜீவித்தல் ஸத்யாந்ருதமாவது  
வர்த்தக்கஞ்செய்து ஜீவித்தல். ச்வவ்ருத்தியாவது ஸேவகம்  
இவற்றில் ப்ராஹ்மணனுக்குப் பின்சொன்னவற்றினுடைய  
வ்ருத்தியைக்காட்டிலும், முன்சொன்னவற்றினுடைய வ்ரு  
த்தியைச் ச்ரேஷ்டமானது உஞ்சவ்ருத்திமுதல் ஶ்ரணிஜ்ய  
மீருகச் சொல்லப்பட்ட வ்ருத்திகளினால் ஜீவிக்கலாமேயன்  
றி ப்ராஹ்மணன் ச்வவ்ருத்தியால் ஜீவிக்கலாகாது. எ-று.

விப்ராணாஹ்யாநதெநதெஹ்யத்யா க்ஷத்யா  
ணாஹ்யத்யா : ஸெவ்யாத்யா : ஸெவ்யாத்யா :  
நத்யாஹ்யாணாஹ்யத்யா ||

(காத்) ப்ராஹ்மணரில் ஜ்ஞாநமுள்ளவன் பெரியவன். கூத்தரியரில் பராகரமமுள்ளவன் பெரியவன், வைச்யரில் தந்தாந்யங்களுள்ளவன் பெரியவன். சூத்ரரில்வயொதிகள் பெரியவன் ஏ-று.

கசுக்

வித்யுஸ்யௌவயுக்ஷி-விஜ்ஞாஹவதிவம்ஹீ ।

வனதாநிராந்யுஸ்யாநாநி மர்யொயடிஷு-தூரஸு ॥

(தாத்) தநம், பந்துகவம், யசஸ்ஸு, க்ரியை, வித்யை இவ்வைந்தம் நஸ்கரிக்கத்தக்கவை இவற்றுள் முன் சொல் லப்பட்டவற்றைக் காட்டிலும், பின்சொல்லப் பட்டவை கள ஒன்றைக்காட்டிலு மொன்று ச்ரேஷ்டமானவை.

விஜ்ஞாநாந்யுஸ்யா-வெயிகம் வுஹ்நமஹு  
வ்யுஸ்யநம் விஜ்ஞாஹவதிவம்யசஸ்ஸுமர்யுவிஜ்ஞா  
மர்யு-வணாம் மர்யுஃ । விஜ்ஞாஸ்யௌ  
நொவிஜெஸ்யமநெவிஜ்ஞாவராஜெவதாவிஜ்ஞா  
ராஜஸ்யவ-வஜெதநஹியநம் விஜ்ஞாவிஹீ  
நவஸ்யஃ

(தாத்) வித்யையுருஷனுக்கு ச்ரேஷ்டமான ரூபமாகும் ரஹஸ்யமாயடக்கம்பண்ணினதநமாகும். போகமும், கீர்த்தி யும், ஸுகமும், உண்டாகும். குருவுக்குங் குருவாகும்; தேஸாந்தரகமந்ததில பந்துவைப்போல் ரக்ஷிக்கத்தக்கது. உத்தமமான தைவம்போல் அபீஷ்டவீர்த்தியை உண்டாக் கத்தக்கது. ராஜஸ்பையில் பெருமைபெரும், தநம்படிய

ஸ்வ. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட வித்யாப்யாஸம்பண்ணாத  
வன் பசுவோடொப்பன். எ-று. கருக.

ஸாந்திரஸூத்ரவெநகிண்கிரிஃ க்ரோயொ  
விரிவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
ஸுஹ்யதிரெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
நெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
நெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
நெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
நெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
நெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி

(தரத) பெருமையுள்ளவனுக்கு கவசம் ஏன்? க்ரோதமு  
ள்ளவனுக்கு சதருவேன? ஜ்ஞாதியுள்ளவனுக்கு நெறுபடி  
ஏன்? ஸ்நேஹிதனுள்ளவனுக்கு ஒளஷதம் ஏன்? துர்ஜனா  
நேசமுள்ளோராக்கு பாம்பு ஏன்? படிப்பாளிகு பணம்  
ஏன்? ஸஜ்ஜையுள்ளோராக்கு பூஷணம் ஏன்? சுகவிதவமுள  
ளோராக்கு ராஜ்யம் ஏன். எ-று. கருக.

தாக்கிண்கிரி ஸுஜநெஹிநா விரிஜநெ ஸாந்திர  
ஸுஹ்யதிரெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
ஸுஹ்யதிரெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
ஸுஹ்யதிரெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
ஸுஹ்யதிரெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
ஸுஹ்யதிரெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
ஸுஹ்யதிரெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி  
ஸுஹ்யதிரெவெநெஹிநாஃஜாதிஸூதநெநகிண்கிரி

(தரத) பந்துஜனங்களிடத்து தாக்கிண்யமும் பணிசெய்  
பவர்களிடத்து ததையும; துர்ஜனரிடத்து செளயமும்;





ராமையால் பயிரும், பரதேசமநத்தால் ஸ்நேஹமும், விச்  
வாஸ மிலலாமையால் மைதரமும், நீதியிலலாமையால்  
ஸமருததியும், மிகவுட்கொடுத்ததால் பரமாதமாகிய இவ்  
விரண்டிலும், தரும் நசிக்கும். கருடு.

உாநஹொமொநாஸூதி ஸ்ராமதயொஹவ  
திவி தூஸ்யு । யொநடிஉாநிநஹஹெதூதஸ்யு  
தூதீயாமதிஹவதி ॥

(தாத) தநத்துக்கு தாநம், அனுபவம், நாசம் என்றுமில்  
முவகையானகதிகளுண்டு. எந்தபனிதன் ஒருவருக்கும்கொ  
டுக்காமலும் தாமனுபவியாமலிருக்கின்றேனே அவனுடைய  
தனம் நாச மடையும. எ-று. கருது.

யஸ்யூதிவி தூஸநாஃ கூயீநஸூபஹிதஸூ  
ஸ்ரூதவாநியிஜஃ । ஸவனவவகூஸவஹிதஸூ  
ஸூவெஹணாஃ காஹநரீரஸ்யுதி ॥

(தாத்) தநமுள்ளவனே சூலவான், அவனேபண்டிதன்  
அவனே சாஸ்தரக்யன் காதவ்யாம்சங்கனையறிந்தவன். அவ  
னே பேசத்தெரிந்தவன். அவனே பார்க்கத்தக்கவன். ஸகல  
குணங்களும் தநத்தையே யாச்ரயித்ததுக்கொண்டிருக்கின்  
றன். எ-று. கருது.

உஹஹஃ வரிஹதஹெவூ விடியாயஹு  
தொவிஸநு । உணிநாஹஹிதஸூபஹஃ கிபி  
ஸவநஹஹஃ ॥



ஹூஜிபுராயதிகியெநெரவயஸொ யடிவூ  
கிஹூகூநா ||

(தாத்) அசுரவசயுண்டாயிருந்தால் வேறேதார்குணம் வேண்டியதில்லை. கோட்சொல்லுதலுண்டாயிருந்தால் வேறேபாபம்வேண்டியதில்லை. ஸதயமுண்டாயிருந்தால் வேறே தபஸ்ஸு வேண்டியதில்லை. நல்லமன முண்டாயிருந்தால் தீர்தயாகரை வேண்டியதில்லை. ஸௌஜன்யமுண்டாயிருந்தால் வேறே பஸம் வேண்டியதில்லை. சிதைந்தகல்வியுண்டாயிருந்தால் வேறேபொருள் வேண்டியதில்லை. அபகீர்த்தியுண்டாயிருந்தால் வேறேமருதயுவேண்டியதில்லை. எ-று.

வனதெவஸூதாநாஷா வாராயுடவடகாஃ ஹூ  
யுடாநூரிதூஜ்யெ வாரீரநூலூவாராகுட  
சிஹூபிஹூகதி ஹூயுடா விரொயெநயெ ।  
தெஜீரநாஷாராகுலாஃ வாரஹிதஃ ஹூயுடா  
யநிஹூகியெ யெதஃ ஹூகிநிரயுடகுவர் ஹி  
தஃ தெகெநஜாநீஹெ ||

(தாத்) தன் காரியத்தைவிட்டாயினும் பிறர் காரியத்தை சீர்படுத்தறவன் ஸஜ்ஜநன். தன் காரியத்திற்கு விரோதமில்லாமல் பிறர்காரியத்தை சீர்படுத்தபர் மத்யமர் தன்காரியத்தின்பொருட்டு பிறர்காரியத்தைக்கெடுப்பார் மாநுஷராகுஸர். (என்றால் அதமர்) தமக்கொருபிரயோஜனமன்றி வயர்தமாய் பிறருடைய காரியத்தைக்கெடுப்பவர் யாரோ அந்நிஷங்கூடவில்லை. எ-று.

வஜ்ஜாகரஹிநகரோவிகஹீகரோதி உஹெஜ்ஜா  
விகாஸயதிநெகரவஹக்ரவாஷ்டு । நாலுயி-  
நெஜயபரோவீஜயஹெஜ்ஜாதி ஸஹஸ்ரயஹ்வர  
ஹிநெதவிஹிதாஹிந்யோமஃ ॥

(தாத்) ஸ-வ்யன் தாமரைபைமலரச்செய்கிறான். சந்த  
ரன். ஆம்பலைமலரச்செய்கிறான், தேவங்கள் யாசிக்கப்படா  
மலே ஜலத்தை வாஷிக்கின்றன (அதுபோல்) ஸத்புருஷர்  
இதரருக்கு ஹிகத்தையுண்டாக்கவே தங்களபொருளைசிலவு  
ம் அனுபோகமும்செய்கிறார்கள். எ.று. சக்ர

மஜலா-ஈஜம் மலிஹம்மதீவ்யநம் பாஸிஹிவாகுரா  
யொமுஹவீயநம் । உதிதிகாணுவினொகாபுரி  
உதாண்டியிரஹொஸைவாநிதிநெதிதீ : ॥

(தாத்) கஜங்கள், ஸர்பங்கள், பசுவிகள், இவைகட்டுப்ப  
தெலையும், சந்தரஞாயர் ராஹு கேதுவால்பிடை படைத  
லையும். புத்திமான்களிட தாரித்ரயததையும் பார்த்தால்,  
விதி வலிதேயன்றி மற்றபலங்கள் எத்தனையிருந்தாலும்  
நிஷ்பலமாம் என்றகறுதது. எ-று. கணந்.

நெநவாகூதி: மயதிநெவ கூயனூலீலம்  
விடிவாவிநெவ நயயன் கூதாவிஸெவா ।  
ஊழாநிவருவதவஸா வயுஸுந்தா  
நி காவெமயயுதி வயாவுஷஸு யமெவ  
வூகூதாஃ ॥

(தாத்) ஸௌந்தர்யம், குலம், சீலம், விதயை, யத்நத்தா  
ல்செய்த ஸேவை இவை பலகாரியாகாது. ஜம்மாந்தர தப  
ஸ்வினாஸ் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பாக்யங்கள் புருஷருக்கு  
பிராப்திகலாம் வந்தபோது வருஷங்கள் பலிப்பதுபோல்  
பலிக்கும். எ-று.

தமிழகம் நலம்வாய்ந்த ஊழலாய்வுவிரிவாக  
 உட்கொண்டிருக்கிறது. ஊழலாய்வுவிரிவாக  
 உட்கொண்டிருக்கிறது. ஊழலாய்வுவிரிவாக

(தூத்) புருஷன் தேஹமநித்யமென்று கினைத்து இரவும் பகலும் புண்யத்தைச் செய்து தூஜஸாங்கதய : நை விட் டி ஸஜ்ஜஸாங்கதயம் செய்யவேணும். எ-று. கசுநீ.

பெரும்புலவன் வினாவுக்கு: சுயநாயக  
மொழியுடையவாணீ ! வெறுமையிலுள்ள  
புதுமையுடைய நாயகத்துக்கு நன்றி உண்டா ||

(தாத்) சிரித்தமுகமும், குனிர்த் பார்வையும், ஸ்நேஹித  
நிடசொலலைக்கேட்க வேண்டிமெனற எண்ணமும், இபப  
மானசொல்லும விசேஷமான ஸ்நேஹிதரைக்கண்டவுடனே  
ஸந்தோஷப்படுத்தலும், இவை ஆசையுள்ளவனுடையலக்ஷ  
ணங்கள். எ-று.

சுநவ்ஷிதாநுக்ரதவ-ஓவ-நாஸநம் சுபீரந  
நம் ஐ-ஸ்ரீரீதாநுக்ரத-நட்ய । சுயாப்யஸம்

மெருவநாசி விஷ்ணுதிவிடாசூலாவஸுஜாஸு  
அக்ஷணம் ||

(தர்த) பெற்றதைக்கொண்டு த்ருப்தியடையாமையும், செய்தநன்றிமறத்தலும், அவமர்யாதையும்,கெட்டநடகங்-  
யைப் புகழ்தலும், ஸம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கும்பொ-  
ழுதே பேரைமறந்துவிடுவதும், இவை ஆசையில்லாதவனு-  
டைய லக்ஷணங்களாம். எ-று. க.சு.எ.

மொலிவி-பெவெரூவெவெடி ஸு ஸுதீஹித்து  
வாழிஹி ! சுய-பெவெரூ டி-பாதஸ் பெவெரூவெவெ  
ஹி-பாபு-பெவெரூ ॥

(தாதி) கோக்கள், ப்ராஹ்மணர்கள், வேதங்கள், பதிவ்ர  
தைகள், ஸதபவாதிசுள், அலுபதர், தாநசீலா ஆகிய இவ்வே  
மூவராலும், உலகம் பாதுகாக்கப்படுகிறது. எ-று.

சுஷிராஞ்ஜீவிதன்வொகெ சுஷிராந்யநயளவநழ்  
சுஷிராந்ஜாரவநதநாநயநி-கீதி-கூயெஷிராந்

(தாத்) வாழ்நாள், தநம், பௌவநம், தாரபுதராதியர்கள், முதலியவை அஸ்திரங்கள், தாம்செய்யும் தாமமும், அதனால வரும் கீர்த்தியும், சாச்வதமானவை. ௭-று. ஊகூ.

யதுவிடிமாமெனாநாஷியதுநாஷியநாமஃ ।

யது மாதுஸபநாஸி நததுவஸவஸை||

(தாத்) எந்தவிடத்தில் வித்யை, தநப்ராப்தி, ஸுகம் இது களிவொன்றாயினும் கிடைக்காதோ அவ்விடத்தில் ஒருபகல் கூடவாசஞ் செய்யக்கூடாது, எ-று, கனம்

கலாரவ-ஓதெ ஸம்ஸாரவாரதெதஜுத-  
ஷய்யு ! காலீவாஸஸ்தாம் ஸம்மொமம்மா  
விஷ்ணுவ-ஓஜந்யு ||

(தாத்) ஸாரமில்லாத இந்த ஸம்ஸாரத்தில் காசீவாஸம்  
ஸத்ஸங்கம், கங்காஸ்நாநம், விஷ்ணுபூஜநம், இந்தநாலும்ஸா  
ரமானது. ஏ-று. களங்.

வகாரொவி தூயாயாடி யஜ்-ஹிநூபதஸு  
ரா ! : ஜெஷஷவ-ஓவிர்தெநத்யு : கூ  
பெ-ஓதிஸொடிராஃ ||

(தாத்) ஒருவன் சம்பாதித்தபொருளை தர்மம், அக்ஷி, ரா  
ஜா, திருடன் இவர்கள் நான்குபேர் புத்ரர் அனுபவிககத  
தகவர்கள் அவர்களில் முததகுமாராகிய தாமததுக்கு  
நாஸிலொருபங்கு சிலவழியாதவனிடபொருளை மற்றமூன்று  
பிள்ளைகளாகிய அக்ஷி, அரசன், கள்ளன் அபகரிப்பார்கள்.

ஜெ-ஓதிஷ்வ-ஓவாரஜு ப்ராயஸி-தூ-ஓகி-  
கூ ! விநாஸ-ஓஸுணயொபு-ஓயா-தூ-ஓஹ-  
ஓ-ஓவா-தகூ ||

(தாத்) ஜ்யோதிஷம், வ்யவஹாரம், ப்ராயச்சித்தம், வை  
த்யம் இந்தநாலையும் ஸாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயம் தெரிந்துகொள்  
ளாமல் சொல்லப்பட்டவன் ப்ரஹ்மஹத்தி செய்தவனென்ப  
படுவன். ஏ-று. களங்.

யநநீஷ்வரோஹஜாஜஃ சுணவவித்ருதஃ !  
கடுஷவவநம் நொவெசு ஹகாரஸ்துரு  
வதெத் ||

(தாத்) எந்தக்ருஹமானது வித்வான்களிட கால் தூளி யினால் பரிஸுத்தம் செய்யப்படாதோ ஆர்த் பவனமானது (ப) வெண்கிற வெழுத்ததில்லாத வனமாகும். எ-று. (என்ன வெனில் ஸஜ்ஜநாள் வரத்தக்கயோக்யதையிலலாத வீடு கரடாம எனற்படி . கவுசு

சீர்தாராஸ்யபண்பீநெயு ஸவ-ஃஜாநாய மஹ  
தி! சுசீர-தாப-தாராஷஸூராய ஸவ-ஃஜெகெஷ  
வதவதி ||

(தரூத) தாதாவானவன் தான்கொடுத்தபொருளை யெல்லாம் தான் லோகாந்தரம. போகும்பொழுது ஒன்றுக்கு ஆயிரமாக வாங்கிக்கொண்டு போவதினாலவனை கருபண்ணென்றுப், கொடாதலோபிதான் போகும்பொழுது எல்லாவற்றையுங் கொடுத்துவிட்டுப் போவதினாலவன் பஹிதமாகி யென்றும் கிணைக்கிறேன், எ-று. கவநி

ஶ்ரியவனவகளுளியுந் விடயாத்தாகவிகொ  
முஹ 1 நாஸீஸாரிநடுகெத்துஶ்னிநாயி  
வகலுதெ ॥

(தாத்) கலியுகத்தில் ப்ரஹ்மதேவனால் வீட்டுக்கு வீடு  
ஸ்திரீகலேபே ம்ருத்யுவாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.





ஸஜிவ்யாஹ்ணெஷாநஸஹஸ்யம் ஸ்ராஹ்ண  
ஸ்யாவெ : சுயமகம்ஸ்யாதித்யெஷாநஜெநஹம்  
வெஷ்வாரமெ ||

(தாத்) ப்ராஹ்மணன் தவிற மற்றஜாதிகளுக்கு கொடுக்  
கும் தானமானது கொடுத்ததுபோலவும், ஸ்நாநம்முதலான  
கர்மங்களைச் செய்யாமல் ப்ராஹ்மணனென்கிற பேரைமாந்  
திரம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவனுக்கு கொடுக்கும் தா  
னம் ஆபிரம் பங்கு ஜாஸ்தியாகவுப், கொஞ்சம் வேதாத்தி  
யனம் பண்ணி நீத்யகாமானுஷ்டானமும், செய்யும் பரா  
ஹ்மணனுக்குச்செய்கிறதானம் பதினாயிரம் பங்கு ஜாஸ்தி  
யாகவும் ஸாங்கமாய் வேதாத்தியனம் பண்ணி கர்மானுஷ்  
டானமும் செய்கிற பிராம்மணனுக்கு கொடுக்கும் தானம்  
-அபரிமிதமாகவுப், கொடுத்தவனுக்கு மற்றொருஜந்மத்தில்  
உண்டாகும். எ-று.

கஅ௦.

யெஷாந்த்ரயீவாஹ்யெயா தெஷாஂவாஹஸ  
ஜீஸிக்ஷு : சுயஹ்ஜிவிஹ்யஸ்யாஹிதிதெத்ர  
யுநஸாஸநஜீ ||

(தாத்) இடைவிடாமல் வேதமோதும் வேதியர் நாவி  
னற் சொன்னசொற்படி அஸாத்யமான கார்யங்களும் நடந்  
தேரி விடுமென்று திருமறையின் கட்டளை. எ-று. (ஆத  
லால் அந்த ப்ராஹ்மணர்களை நிந்திக்காமல் ஸந்தோஷப்படு  
த்தி அவர்களால் ஆசீர்வாதம் பெறவேணுமென்றபடி).

ஸ்ராஹ்ணாயாநிலாஷுநெ ஜநுநெதாநிஷெ

வதாஃ । ஸவ-ஹெஷி ஐயோவிஸ்யோநததவந  
ஐந்யா ॥

(தாத்) ஸமஸ்ததேவதா ஸ்வரூபியாண ப்ராஹ்மணன்  
எதைச்சொன்னபோதிலும், அதை தேவதைகள் ஆமோதிக  
கிறபடியால் ப்ராஹ்மணன் சொல்லு எப்போதும் வீணாக  
மாட்டாது என்று. கஷ்டம்.

உவவாஸ்கு-க-யெஷா யாவந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-  
ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-  
ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-  
ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந- ॥

(தாத்) ஸ்நேஹ முண்டாகாதவரையில் ஒருவனைக்கண்  
டால் மரியாதைசெய்யவேண்டும. ஸ்நேஹமுண்டானபிறகு  
செய்யும் மரியாதையானது கபடமாகுமாதலால் செய்யக்  
கூடாது. என்று. கஷ்டம்.

ஸ்யெதவிவாயி-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-  
ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-  
ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-  
ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந- ॥

(தாத்) குருடு, இருட்டு, மூப்பு, சேறு, தண்ணீர்,  
பக்ஷி, ஸ-னகம், சதரு, ஸர்பம், மாடு, இவைகளால் தனக்கு  
ஒரு இக்கட்டுவரும்பொழுது காப்பாற்றாமாதலால் தண்  
டம் பத்துகுணமுள்ளதாகும். என்று. கஷ்டம்.

வாஜாய-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-  
ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-  
ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-  
ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந-ஹ்ந- ॥

யொகெகொகியுஷ்யாவகாரஃ கொவாயொ  
கெமாடி-ஹஸ்யாவகாரஃ ||

(தாத்) கோகிலத்தினிடத்தில் அதின் சொல்லினால்  
எல்லோருக்கும் ஒரு ப்ரதியும், கழுதையினிடத்தில் அதின்  
சொல்லினால் ஒரு அப்ரீதியும் உண்டாகுதல் போல எல்லா  
ஜனங்களுக்கும் இனியசொற்களால் ஒரு ப்ரீதியும், கமிஞ்  
சொற்களாலொரு அப்ரீதியும் உண்டாகின்றன. கஅரு.

சுஹொவஸடிஸ் வுதிதி-ஹஸ்யவயஸ்யா  
யாவந்யவமதகவிஃ-தாவந்யவ-ஹவணஃ ||

(தாத்) கரணைபோடுகிறவரையில் மத்தளமும், ஆஹாரம்  
போடுகிறவரையில் கோட்சொல்லுகிறவனும் நல்லசெல்லு  
டையவராவர். ஆகையால் மத்தளமும் துஷ்டனும் ஸமா  
னம். என்று. கஅரு.

ஹீநாஸ்யொநகத-ஹ்யஃ சுத-ஹ்யொஹ  
டாஸ்யஃ | ஸாஸ்யா யாநஹாநாமஃ வபுஹ  
மா-ஹஸ்யவஃ |

(தாத்) பரமஸிவனுக்கு பூஷணமாக விருப்பதால் ஸர்ப  
மானது ஆகாஸத்தில் பரந்துகொண்டிருந்த சுருடனை குசல்  
ப்ரஸ்ரம் பண்ணினதாயினால் பலவாளை யடுத்தவனுக்கு  
எப்பொழுதும் குறைவுவரமாட்டாது என்று. கஅரு.

சுவடிஸ்ய-ஹஸ்யொகெஹ்யா-தாஹாவஃ-கதஃ |

ஸாவெடிவமதாயகூதீ ஸாமிதஹ-விநஸ்யுதி |

(தாத்) மதுஷ்யர்கள் தங்களுக்குவரும் ஆபத்துகளுக்காக தனத்தைக்காப்பாற்றி வைக்கவேண்டியது. ஏனென்றால் பாக்யவானுக்கு ஆபத்தேகிடையாது. அந்த பாக்யம விலகிப்போய் விடுமேயாகில் சேர்த்தவைவதத தனமும் போய் விடும். எ-று. கஅஅ.

ம-ர-ம்-மா-ம் லெவத-தீ-ய-ம்- வு-த-ய-ம்-  
வ-த-ஷ-ய-ம்- | வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்-  
ஜ-த-க-ஸ-வ-த-ஷ-ய-ம்- |

(தாத்) ஒருமனிதன் போகும்பொழுது வழியிற்காணப் பட்ட குரு, பசு, தைவம், தீர்த்தம், நெய், தேன், நர்சந்தி பெரிதத விருகும் இடங்களை மேன்மைபெற பரியமுள்ள வன் பரதகூணமாகச் செல்லவேண்டும் எ-று. கஅஅ.

வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்-  
வ-த-ஷ-ய-ம்- | வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்-  
வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்- ||

(தாத்) ஸாதாரண மதுஷ்யர்கள் அவர்களரிந்து நடந்த சங்கதிகளை மட்டில் சொல்லவல்லவராவர். பெரியோர்கள் நடக்கப்போகிற சங்கதிகளைக்கூடச் சொல்லவல்லவராதலால் புத்திமான் எப்படியும் அவர்களிட மனங்கோணமல் நடந்துகொண்டு அதுக்கூறமேபெறவேண்டும். எ-று.

வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்-  
வ-த-ஷ-ய-ம்- | வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்-  
வ-த-ஷ-ய-ம்-வ-த-ஷ-ய-ம்- ||

வீஷாண் ஶாலாஷாயெஹதௌ வுதநிவிஷ்ட

பிடுவ-ஜநவிதூராராயெசு ||

(தாத்) மணலையெடுத்து எந்தப்பாடாவதுபட்டுப்பிழிந்து எண்ணையெடுத்ததாலுமெடுக்கலாம். அப்படியே தாகமுள்ளவனுமகணத்தில் தண்ணீரெடுத்துக்குடித்தாலும் குடிக்கலாம். காட்டில் திரிந்துகொண்டேயிருந்தால் ஒருக்கால் முயல்கொம்பு சம்பாதித்தாலுமசம்பாதிக்கலாம். மூர்கரிடமநஸ்ஸுக்கு மாததிரம கோணுமல் நடக்கசாத்தியப்படமாட்டாது. என்று.

கசுசு

சுவஷாஸாவபநீநாஹிதொவ்யுபாதிஹ

தௌதாபு | ஶாத்யஜ்வாஹிவதூத்யஸூஹ்வ  
திஸ்யெந ||

(தாத்) ஒருவனுக்கு ஆபத்துவரும்பொழுதுநல்லதுகூட ஆந்த ஆபத்துக்கே ஸஹாயமாகும். அது எப்படி என்னால், தந்தாயின்பாலே உண்ணக்குடுத்துவைய்யாமற போகும்காலததில் அககன்றைக்கட்டிவிட அத்தாயின்காலே கட்டுத்தரியாகும். என்று.

கசுசு

ஸஹாயெநகௌயாவ நியதிதொ ஸஹாஹ  
வஹாணாஷிர விஹயெந ஷாலாவதார  
மஹந க்ஷிஜ்ஜாஹாநஸுக்ஷெ ருஷெ  
யெந கவாவவாது வுட்கெ லிக்ஷாந  
ஸெவதெ ஸுயெ-பாலாஷி நித்யெவ  
மந தடுஸுநகி-கிண ||

(தாத்) பாணசெய்யும் குயவன்போல ஓயாமல் ஸ்ருஷ்டி செய்யும் ப்ராஹ்மாவையும், மஹா ஸங்கடமாகிய, ஸபஸாரத்தில் தஸாவதாரம் செய்த விஷ்ணுவையும், ப்ராஹ்மகபால மணிந்து பிச்சை எடுக்கும் பரமசிவனையும், நிற்கநேரமில்லாமல் ஆகாசத்திலே வோடிக்கொண்டிருக்கும் சூர்யனையும், பார்த்தால்காமமிவர்களைக்கூடவிடாமல் தொந்தரவு செய்தால் எல்லாவற்றிற்கும் மீறின அந்தகாமத்துக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். எ-று.

குகூஃ.

ஸபரிஹவஸய-நுஸரொஃஷிதபளவநாகாநீநீ  
ஸரொவிமதவாரிஜம் ஸீவபிநகூரம்ஸூராக்ய  
தெஃ । ஸ்ரஹய-நுஸராவணஸூதததூமஃ  
கிலஜ்ஜநொ நூவாஃ மணமதஃவொபிநவலி  
ஸஹஸுராகிரே ॥

(தாத்) பகர்க்காலத்துச்சந்திரனும், யளவநமற்ற ஸ்திரீயும், தாமரையில்லாத தடாகமும், படிப்பில்லாதவனுடைய ஆழமும், பணத்தில் மிகுந்த ஆசையுள்ள பிரபுவும், நிதயதரித்ரர்களான ஸாதுக்களும். இராஜனரண்மனையிலுள்ள துஷ்டனுமாகிய இவ்வேழமும் எனமனதிற்குச்சங்கடத்தைக்கொடுப்பனவாம். எ-று.

குகூஃ.

சூகாரொநெணவவதாரா ஸூக-ஃஷிதபரொ  
மிதஸு । மஹஸூனகெதகீவதூரிரொபிநெந  
வஷ்டடூஃ ॥

(தாத்) வண்டானது வெளியில்வராமல் உள்ளேயிருக்கும் தாழம்பூ மொக்கைக்கூட வாஸனையினால் கண்டரிவது போல் புத்திமான்கள் எதிராளியிட ஆக்குதியினால்லேயே அவரிடகருத்தை அறிந்துக்கொள்வார். எ-று. ககூகூ

ராஜஸெவாபிநுஷ்டரணா லீலியாநாவலெஹ  
நீலு | வஜாநநவரீஷ்டமொ வுராஷீவடிந  
வஹ்வநீலு ||

(தாத்) மனுஷ்யர்களுக்கு ராஜாவையமித்து ஸேவிக்கிறதானது சாணைபிடித்தகத்தியை நாவினால் நக்குவதற்கும் வரிம் ஹத்தைதழுவிக்கட்டிக்கொள்ளுவதற்கும், விடை ஸர்பத்தின் வாயை முததமிழிவதற்கும், ஒப்பாகும். எ-று. (இதனால்) இந்த கராயங்களைச் செய்து மநுஷ்யன் தப்பித்துக்கொண்டாலும், ராஜஸேவைபண்ணி தப்பித்துக்கொள்வது மஹா அரிது பென்றபடியாம். க-று. ககூகூ

சுமாயஹுடிபாலஹுவாஃ சுஹுவடிநாஸ  
உஃ | வடகாஹுணினொநொவெஸு சுயஹு  
வெஹுதஜீவநீலு ||

(தாத்) ராஜாக்கள் நீராழங்காணக்கூடாதகிணர்போல்யாவராலும் மறியக்கூடாத நெஞ்சாழ முள்ளவர்களாதலால் அந்த ராஜாக்களிடத்திலிருக்கும் ஸாமாதிகர்கள் ஸத்குண முள்ளவராக யில்லாவிட்டால் கயரில்லாத பாண்டத்திற்கு கிணற்றுஜலம் கிட்டாததுபோல் அண்டினபேருக்கு ஜீவனங்கிடைக்கமாட்டாது. எ-று. (சடகாக யென்கிற பதம் ஸாமாதிகருக்கும் பாணைக்கும். குணிக: யென்கிற பதம் ஸத்கு



ணத்திற்கும், கமற்றிற்கும், ஜீவனம் யென்கிற பதம் ஜீவநம் செய்வதற்குப் ஜலத்திற்கும், இருச்சொற்களாம். எ-று.

வனகாஹபாபுக்ஷதிவபலா உம்உலாஅலிதி  
யாவனகஹபு லிஹுவநஜயீ சிநயொஹ  
கிஹீக்ஷிஹி ! செஷஸ்யுயா வுஹயிஸயநம்  
வாஹநம்வஹமாரிஹி ஸாரஹாரஹாரஹாரஹாரிஹி ||

(தாத) ஒரு பதச்சியாகிய பூதேவி ராஜாக்ஷருக்கெல்லாம் ஸ்திரீயாயிருப்பதாலும் மறறொரு பதச்சியாகிய லக்ஷ்மிசஞ் சல யானத்தினாலும் அந்தமுள்ள ஒரு புதரான மந்தன் காணக்கிடைக்காதவனாய் விட்டதனாலும், படுக்கை ஸர்பமா யிருப்பதினாலும், அதற்கு யிடங்கடலானதாலும் வாஹநம் ஆகாஸஸஞ்சாரியர்ன சுருடனானதினாலும், மஹாவிஷ்ணுதேவ ஹம் தன் ஸம்சாரத்தின் இவ்வித துக்கங்களால் ஜகந்நாத ததில் மரமாய் விட்டது. எ-று.

கக்ஷ

சுஹுவாஹதி வாஹநம் மணவதெஹஹி  
ஷாஹீஜம்ஹிஹி தஹவஹாவிஷயந  
தஸ்யுயஹி வாஹாவிநாமாநதஹி ! மஹி  
ஜஹஸஹதாஸஹிஹி திகுலாநாஹிஹி  
ஹி நிவிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி  
ஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி ||

(தாத்) கிக்ஷேஸ்வரனுடைய வாஹனமாகிய மூஷகத்தை திருவாபரணமாயிருக்கும்ஸர்பமும் அந்தஸர்பத்தை ஸம்

ரஹ்மண்யரிடவாஹனமாகியமைலும், மூத்தமகனையே பார்வதிதேவிக்கு வாஹனமாகிய ஸிம்ஹமும், ஆஹாரமாக்கிக் கொள்ள வெண்ணங்கொண்டிருப்பதினாலும், பார்வதிதேவிக்கும் கங்காதேவிக்கும் நேரிட்டிருக்கும் சக்களத்திப்போராட்டத்தினாலும், சிரோபூஷணமான சந்த்ரனை நேத்ராக்கியின் தீ எரித்துக்கொண்டிருப்பதினாலும், இந்த சூம்மபந்தில ஸம்சாரியாயிருக்கக்கூடாது என்று நினைத்து இதையொழிக்க வேணுமென்று விஷ்ணுண்டார் பரமசிவன். எ-று. இவ்விரண்டு ஸ்லோகத்தினாலும், ஹரிஹரர்களுக்குக்கூட ஸம்சாரத்துக்கம் விடவில்லை என்பதாம். எ-று. கககக.

சுமவஸுரெயதூபிதம் ஸுஹாவதிதேவிஹதி  
ஹாஸாய : ரஹவியுளவயநாநாதிகா  
வெவெடிவாஹவ ||

(தாத்) ஸமயமரிந்து சொற்களைச் சொல்லாவிட்டால் அது நல்லசொற்களாயிருந்தாலும், நல்லயெளவனமுள்ள ஸ்திரீயின் கிரீடாஸமயத்தில் வேதமோதுவதுபோல் பரிஹாஸத்திற்கிடமாகும். எ-று. உஉஉஉ

யதூயதூவவொமுஹுஹு வாயாடிவிஸு  
காடிவி : சுயதூவிநமுஹுஸாக்ஷாடிவி  
புஹுஹுதேஃ ||

(தாத்) ஸமயோசிதமான சொல்லை கிளிசொன்னாலும், சிறுவாசொன்னாலும் அதை க்ரஹிக்கவேண்டும். அயுத்தமான சொல்லாயிருந்தால் ஸாக்ஷாத் ப்ருஹஸ்பதிபகவான் சொன்னாலும், கேட்கக்கலாகாது. எ-று. உஉஉஉ

யாந்நாநிக்ஷண-நாநியயாவ்யயிவ்யாஹ்ஸாஜ-  
நீஸம்விநா-நதவ்யுயெவ । சி-ஹ்ஸ்யா  
ஸம் விநா-நதயநாநி டா-தாவஹ்ஸாஜ-  
ரொஷி-தஸ்ய ॥

(தாத்) பூமியில் சிந்தினை தாந்யத்தை ஒன்றாகச்சேர்க்கும்  
விளக்குமாறறைபபேல் லோபி தந்ததை ஒன்றாகச்சேர்ப்  
பான், அதை தாநம் பண்ணுவதற்கும், அதுபவிப்பதற்கும்  
வேறேமனுவ்ய கிருப்பதால் இந்தமூடனுக்கு அந்த தனமா  
னது துடப்பதனுக்கு தாந்யம்போல் உதவமாட்டது.

வ்யாவாஹ்ஸா-தாஜ-ஹ்ஸ்யா-வீக்ஷா-ஹ்ஸா-  
ய-ஹ்ஸ்யா । யொஹ்ஸெஹ்ஸ்யா-நி-  
நி-ஹ்ஸ்யா-தி-ஹ்ஸ்யா-ஹ்ஸ்யா ॥

(தாத்) மனுவ்யகிதரகார்பங்களை விட்டு மாநர்முகங்க  
ண்டு மகிழ்ந்துகொண்டு, வீட்டில்தானே நித்திரைசெய்பவன்  
நித்யதரிதரனாவான். எ-று.

௨௦௩

ஹ்ஸ்யா-யா-நா-ஹ்ஸ்யா-ஹ்ஸ்யா-ஹ்ஸ்யா-  
த-நா-ஹ்ஸ்யா । ஹ்ஸ்யா-ஹ்ஸ்யா-ஹ்ஸ்யா-  
ஹ்ஸ்யா-ஹ்ஸ்யா-த-நா-ஹ்ஸ்யா ॥

(தாத்) தீபத்துநிலும், மனிதர்நிலும், எந்தமனுவ்யன்  
மேல்நாடுமோ அந்தமனிதனிட புண்யத்தை அபஹிக்கும்.  
அதுவே வேதமோதிய வேதியர்களிட நிலாநால் முன்னெ  
ன்மத்திற்செய்த பாபத்தைக்கூட போக்கும். எ-று



எசு

நீ தி ஸ ர ஸூ டு.

க்கிருந்து காலக்கழுவியின்பு முகத்தைக்கழுவினால் அது  
முகத்திற்கு குறைவாகமாட்டாது. எ-று. உரு

உவகாரிஷ்டயஸூயம் ஸூயகெதஸு)கொ  
மணம் ! சுவகாரிஷ்டயஸூயம் ஸூயா  
ஸூயிரமூ)தெ ||

(தாத) தனக்குபகாரஞ்செய்தவனிடத்து நல்லோனாயிரு  
க்கை குணமல்ல. அபகாரம் செய்பவனுக்கு நல்லோனாயிருப்  
பவனை ஸத்புருஷனாவான். எ-று. உரு

ஸூ)தீஷ்டதீதவிபுரணாம் உக்ஷுஷீதெ  
விநிதி)தெ ! வனகெநஹீநம் காணஸூயாசூயா  
ஹூ)யபுசீதி)தம் ||

(தாத) ப்ராஹ்மணர்களுக்குவேதமும், ஸாஸ்த்ரமும் இர  
ண்டிகண்கள், அந்த வேதஸாஸ்த்ரங்களில் ஒன்று தெரியாத  
வன் பொட்டைக்கண்ணன், இரண்டிந்தெரியாதவன் பிறவி  
க்குருடன். எ-று. உரு

வொஜநவிபுஸு)கீணம் உதூரஸ்யம்ஸு  
ய)தீ ! ஸயநஸு)தஸு)கீணம் ஷெஹீ)தெ  
உயஸு)நி)தந

(தாத்) ஹே ! பகவானே எனக்கு ப்ராஹ்மணகோஷ்டி  
யுடன் போஜனமும், பந்துஜநங்கள் நிறைந்தவிடம், புத்ரர்  
களால் சிறைந்தபடுக்கையும் அனுகூலறிக்கவேண்டும். எ-று..  
இதனால் இம்முன்று மில்லாதவன் மஹாபாபியென்றுயிற்று.

மணையுள்ளதினோஜ-பாஸ்யாவா ஹஸ்யாஹிர்  
 ஸுதணை । சிஹாநவிபுஸம்மெந மீயம்மெவ்வி  
 துபிஹ-தி ॥

(தாத்) பிள்ளையார்கூட தன்வாஹுநத்தைக் காப்பாற்றும் நிமித்தம் பூனையை ஸேவிககிறார் அதுபோலவே மகான்களுக்கும் சிலசமயங்களில் அற்பர்களை ஸேவிக்ஞம்படி ஏற்படும்த

ஸந்தஞாயஸி ஸம்ஸி தஸ்ய வயஸொநாநா  
வி நஸுருயதெ மெகூகாரதயா ததெவந  
விநீ வகூஸூகிக்ஷஸூஷெ । சுந்தம் ஸாமர  
ஸந்தூய வதூதம் தநூகூகூஜாயதெ பூ  
யெணாய மெயூரொகூஜம் வவவியா  
வகூயம் ॥

(தாத்) ஒரு துளிஜலத்தை எடுத்து நன்றாய்க்காய்ந்த இரும்பின்மேல் விட்டால் அததுளி இருந்த இடமேதெரியாமல் போய்விடுகிறது. அதேதுளியை தாமரை இலையில் விட்டால் முத்துப்போல காணப்படுகிறது, மறுபடியும் அதே ஜலமானது ஸமுத்ரத்தின் மத்தியிலுள்ள சுப்பியில் விழுமானால் அது நீஜமாகவே முத்தாக ஆகிவிடுகிறது அது போல் அதமன், மத்தியமன், உத்தமன், இவர்களை அடைவோர்க்குவரிசையாக அதேமாதிரி பலன்தான் கிடைக்கும். (காய்ந்த இரும்பு அதமனுக்கும், தாமரை இலைமத்தியமனுக்கும், முத்துச்சிப்பி உத்தமனுக்கும் உதாரணம்.) உகவு.

புராணத்தெனவயம் விஷ்ணுவெநநீநெஹி  
புராண விஷ்ணுவெநநீநெஹி யுய்யாம் ।  
விஷ்ணுவெநநீநெஹி புத்திஹநு  
பிராணம் புராணம் பித்தமணா நவரி  
தஜஜி ॥

(தாத்) நீசர்கள் விக்கினம்வந்து விடும் என்றபயத்தினால் ஒருகாரியத்தையும் ஆரம்பிக்கமாட்டார்கள். மத்தியமர்கள் அணிந்து ஆரம்பித்தவிக்கினத்தினால் தடைப்பட்டு நின்று விடுவார்கள். உத்தமர்கள் எவ்வளவு விக்கினங்கள் நேரிட்ட போதிலும் ஆரம்பித்தகாரியத்தை முடிக்காமல் விடமாட்டார்கள். எ-று.

உகங்.

சுயபிரபந்தி யநாநளஹிபுய்யாம் ।

உத்திரா பிராணிபுத்தி பிராணஹிபுய்யாம் ॥

(தாத்) அதமர்கள் பொருளையே விரும்புவார்கள். மத்தியமர்கள் பொருள், கௌரவம், இரண்டையும் விரும்புவார்கள். உத்தமர்கள் கௌரவத்தை மாத்திரமே விரும்புவார்கள். ஏனென்றால் உத்தமர்களுக்கு கௌரவம் தான் பொருள். எ-று.

உகசு

பிராணஹிபுய்யாம் ஸரீரம் பொஷணை ஹ  
யுய்யாம் ஸரீரம் தொஷணை । வி  
பிராணஹிபுய்யாம் ஸரீரம் ஹிஷணை ஹிஷணை  
பிராணஹிபுய்யாம் ஸரீரம் தொஷணை ॥

(தாத்) தேகத்தை போஷிப்பதில் தாயாருக்குச் சமானமும், தேகத்தை சுந்தோஷப்படுத்தவதில் பெண்சாதிக்குச் சமானமும், தேகத்தை அலங்கரிப்பதில் (பூஷணங்களில்) வித்தைக்குச் சமானமும், தேகத்தை இளைக்கச் செய்வதில் விசனத்திற்குச் சமானமானதும் கிடையாது. எ-று. உகடு.

வ்ருஷவ ரோதா விதாஸாஸுரீ வ லாய-பாஸு-  
த ஸ்ரீஸு- : | சுவாகாய-புஸுதம் க்ருகாஸுத-  
வ்ரா பீநாஸுபுலீசு ||

(தாத்) விருத்தர்களான தாய்தந்தையரும், நற்குணமுடைய பெண்சாதியும் குழந்தையாகிய குமாரனும் செய்யத்தகாத காரியம் செய்தாகிலும் காப்பாற்றத் தகுந்தவர்கள் என்று மனுசொன்னார். எ-று. உகடு.

வவ-பாடொ ஷிவஸுஸுரஸு கிரொணெஃ ஸ  
ஹாவிரெதஸுஸுஸு மஸுநு ஷெஸ ரோதவம்  
பு-தமதிஃ தாஸுஸு பீ-புயம்மதஃ | தத்ரா  
புஸுஸு பீஹாமயெ மவதநாஸுஸுஸு ஸஸு  
ஸிரஃ ப்ராபொமஸுதி யத்ருநெஷிவஹதகஃத  
நெத்ருவயாஹ்ராவடிஃ ||

(தாத்) வழுக்கைத்தலையையுடைய ஒருமனிதன் நடந்து போகும்பொழுது வெய்யலினின்றும் தந்தலையைக் காப்பாற்றுவதின் நிமித்தம் நிழலிருக்கும் இடத்தைத்தேடிக்கொண்டுபோகிறவனாய் ஒரு பனைமரத்தினுடைய நிழலில் போய்நின்றான். இவனுடைய கெட்டகாலத்தினால் அவ்வி



எ-அ

நீ தி ஸ ர ஸ்ரீ,

டத்திலும் ஒருப்பனம்படும் இவன்தலையில்விழுந்து இவன் தலைபடா என்று உடைந்தது. அதுபோல காலபலம்போ ருமலிருந்தால நாம் வரப்போகிற ஆபத்தினின்று தப்பித் துக்கொள்ளவேண்டி எவ்விடம்போனாலும் அந்த ஆபத்து அவ்விடத்திலும் வந்துசேரும். எ-து, உகௌ.

கிண்கரிஷ்டுந்தி வஞ்சாரஃ ஸ்ரோதாயத்ருவி  
உருதெ. நஹுக்ஷபணகெடுசெ ரஜக்ஃ கிண்க  
ரிஷ்டுந்தி ॥

(தாத்) வஸ்திரத்தை உபயோகம்செய்யாத திகம்பரர் களான பெளததர்களுடைய தேசத்தில வண்ணனுக்கு எப் படிதொழில் இல்லையோ அதுபோல, சமயோசிதமாகவும் மிகவும் சாமாதத்தியமாகவுமபேசும மதுஷ்யரின் வார்த்தை களைக் கேட்கத்தகுந்தவர்கள் இல்லாவிடின அவர்களசத்தி வீண்தான். எ-து, உகஅ

தருஷ்டு கருஷ்டு ஊவிதெஸகிஷ்டுஷ்டு  
தெஷ்டுஷ்டு காகுஷ்டு. தெருஷ்டுஷ்டுஷ்டு  
வியஷ்டுஷ்டு தஷ்டுஷ்டுஷ்டு வாகுஷ்டுஷ்டு ॥

(தாத்) ஓ! பொருமை எனப்படும் தேவியே! உன்னு டைய சக்தியானது பரமாத்மாவான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினி டத்திலேயே பிரவர்த்திததபொழுது மனுஷ்யரைகுறித்து சொல்வானேன். ஏனென்றால் மூன்று லோகங்களையும் வ்யா பிக்கிற அந்தருபமானது உன்னால் மிகவும் குள்ளமாக செய் பப்பட்டது. எ-து, உகௌ

உநவெடுகுவவெடுகும் கடுகெடுக உஹா  
தூநாதி. உநவெடுகுவவெடுகுகடுகெடுகெடுக  
உநாதி. ॥

(தாத்) கற்றபெரியோர்களுக்கு மனஸ்ஸு நினைத்ததை  
பேவாக்கும் சொல்லிகையும் செய்யும், துவட்டருக்கு மனது  
ஒன்றைக்கொண்டு வாக்குமற்றொன்றைச் சொல்லிகைகளவே  
மற்றொன்றைச்செய்யும். எ-று.

உஉஉ

புறாஹீநமுடயகெடுகெடுக வடாகெடுகெடுக  
யொவிகெடுக. ॥ நீதிசாஸ்திரபுராணம் ஜீயா  
பாபகெடுக தாபகெடுக ॥

(தாத்) பெரியோர்கள் செய்த பராசனை க்ரந்தங்களி விரு  
ந்து யெடுத்தசேர்த்த இந்த நீதி சாஸ்திரமானது சந்தா  
ஸூரியர்களுள்ளவரையில் ஸாவோத க்ருஷ்டமாயிருக்க  
வேண்டும். எ-று.

உஉஉ

நீதிசாஸ்திரம் ஸ்வபுணர்ச்சு.

\_\_\_\_\_

## புஸ்தக விளம்பரம்.

கிரந்தயெழுத்து புஸ்தகங்கள்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணம் மூலம் திக்கு	...	4	0	0
ஷே மட்டம்	...	3	8	0
ஹரிவம்சம்	...	4	0	0
அதயாத்ம ராமாயணம்	...	0	12	0
வலிதோபாக்யானம்	...	1	0	0
ஷே திக்கு	...	1	8	0
சேஷ தாமம்	...	0	8	0
வைதயநாத தீக்ஷயம் வர்ணசரமகாண்டம்	...	0	4	0
பராயசித்தகாண்டம்	...	0	10	0
ஷே க்ளேஸ்	...	0	12	0
நிதிநிராயகாண்டம்	...	0	6	0
ஷே க்ளேஸ்	...	0	8	0
ஆசௌச நிர்ணயம்	...	0	1	0
ரோஜ சம்பு	...	0	12	0
பாரத சம்பு	...	0	12	0
விஸ்வகுண தர்சனம்	...	0	6	0
காலபுரிகாசிகை க்ளேஸ்	...	0	12	0
ஷே ரப்பு	...	0	8	0
காலாமருதம்	...	0	6	0
பலதீபிகா	...	0	8	0
ஸந்தாநதீபிகை	...	0	8	0
ஜாதசநதிகை	...	0	1	0
ஜாதகபாரிஜாதகம்	...	0	12	0
ஸ்ரீபாஷ்யம்	...	5	0	0
ராமாநுஜதீபாஷ்யம்	...	0	12	0
சங்கரதீபாஷ்யம்	...	0	10	0
ஹரிமிடேவ்யாக்யானம்	...	0	6	0

